

Det Danske Brodersamfunds Blad

OFFICIAL PUBLICATION OF THE DANISH BROTHERHOOD IN AMERICA

7de Aargang

1ste MAJ 1921

No. 4

VI ER ET FOLK MED TO SPROG.

Det er ikke noget Under, at der i Brodersamfundsbladet saavel som ogsaa i de danske Aviser herovre skrives saa meget om hvorvidt vi skal bruge det danske eller det engelske Sprog, for dette Spørgsmaal er en Sag af allerstørste Vigtighed for enhver indvandret Dansker enten han hører til Brodersamfundet eller ej. Men ligemeget hvorlænge vi diskuterer og hvem vi taler med om dette spændende Spørgsmaal; noget afgørende Svar faar vi dog ikke.

Skal vi tale Dansk — eller skal vi tale Engelsk? Det er Spørgsmaalet.

Vi skal naturligvis være i Stand til at tale, forstaa, skrive og læse BEGGE SPROGENE. Deri ligger det store Ansvar og den vanskelige Opgave, som presenterer sig for enhver Indvandrer til de Forenede Stater — hvis han da er Borger eller stræber efter at blive det. Og dette Ansvar viser tilfulde, at det ingenlunde er nogen let Sag at være Indvandrer i Amerika; en fremmedfødt er nødsaget til at være et Førsteklasses Meisneske — han skal besidde en Dygtighed, der staaar over hvad der kræves af den Indfødte. Jeg siger ikke at Indvandrerens er dygtigere end den Indfødte, men jeg mener, at Indvandrerens SKAL dygtiggøre sig, medens den Indfødte ikke behøver at være dygtig, hvis han ikke gider eller ikke har Lyst.

Man skal have ondt ved at tænke sig en danskfødt Mand i Amerika, som ikke taler det danske Sprog med god Lyst og Evne — med mindre han da er døvstum. Hvis man lever under Forhold, hvor man ikke træffer Danske til daglig Brug, saa kommer man jo ganske vist ud af Vanen, og mange tror saa, at de har glemt Modersmaalet. Men det er blot en Indbildning, og hvis de siden igen kommer sammen med Danske, saa vender Sprogbrugen hurtigt tilbage. Hvad man i Barndommen nemmer, man ej i Alderdommen forglemmer. Det Sprog man hører og taler de første 15-20 Aar af sit Liv har man Brug for hele Resten af Tilværelsen. Vi lever jo hele Livet paa det vi har tilegnet os de første Aar. Hvis vi derfor kastede Kundskaben til Modersmaalet bort, saa kastede vi jo ved samme Lejlighed al vor bedste Erfaring og Lærdom ud af Vinduet. Nej, vi kan skam slet ikke undvære det danske Sprog her i det fremmede Land, hvor vi stræber efter at udvikle det bedste, der bor i os.

Og derfor er det rigtigt og bedst at holde paa det danske Sprog i vore Loger, Foreninger og Kirker. Deri ligger der megen indbyrdes Forstaaelse, det er i Grunden vort Pasord og det ligger til Grund for vort Venskab for hverandre.

Men vi maa skam ogsaa kunde tale Engelsk; det siger den sunde Fornuft os. Der er ingen af os der ønsker at gøre sig selv fattigere end vi er, og hvis vi prøvede paa at leve herovre uden at kende og dyrke Landets Sprog, saa skulde Resultaterne snart vise sig i vort daglige Udkomme. Vi vilde simpelthen trække det korteste Straa ved Siden af de Indfødte. Men det gør vi jo tværtimod ikke, og det er blandt andet fordi vi hurtigt er inde paa Tilværelsen i den nye Verden, og inden længe efter vor Ankomst har vi faaet et saadant Greb paa Sproget, saa vi kan foretage almindelige Forretninger.

Hvis vi nu altsaa allesammen indrømmer, at vi kan to Sprog, saadan nogenlunde, saa bliver der tilbage Spørgsmaalet: Hvornaar skal vi bruge det danske, og hvornaar skal vi bruge det engelske?

Jeg mener da, at vi trøstigt kan bruge det danske Sprog, naar vi er sammen med andre dansktalende Folk. Det betyder altsaa naar vi er til Møde i en dansk Forening eller Loge, eller til Kirke eller i en dansk eller i privat Selskab, hvor de øvrige Gæster forstaaar vort gamle Modersmaal. Ved alle saadanne Lejligheder er det en ren Fornøjelse at opfriske det Sprog, som vi husker fra vor egen Barndom. Det sætter os i godt Humør, og vi kommer tit ad den Vej til at tænke paa et og andet fra den gamle Verden, som vi kan faa Anvendelse for i vort daglige Liv. Og det sætter os i Stand til at følge med paa alle Omraader, hvor den Indfødte ellers vilde have Overtaget. Jeg kan huske for mange Aar siden, at Battling Nelson, Nævefægteren, blev Champion. Der stod lange Spalter om det i Aviserne: 1ste Omgang, Battling gjorde saadan og saadan; 2den Omgang, saadan og saadan. Jeg læste det altsammen meget højtideligt, men jeg kunde ikke rigtig faa noget ud af det. Ja, det er noget af dette amerikanske Sport, som man ikke forstaaar sig paa, tænkte jeg. Man skulde have været født herovre, tænkte jeg, man skulde bare have været Dreng i Amerika saa vilde man være med paa den!

Men en Dag traf jeg en ældre og sat Landsman, og vi kom ganske adstadigt til at tale om Battling, og saa siger min Landsmand, midt i Samtalen:

“Nej, nu skal jeg sige os, hvad Battling er! Han er jo en Skallesmækker!”

Saa gik der et Lys op for mig; jeg læste Historien om Kampen igen, og nu stod det hele saa lyslevende for mig. Vi havde ogsaa en Skallesmækker i Klassen dengang jeg gik i Skole — han var vi allesammen bange for. Og nu forstod jeg Battlings System bedre end de Amerikanere, jeg talte med. I det hele taget — Amerikanerne ved saamænd ikke noget, som vi andre ikke ogsaa kan faa fat paa, naar vi bare giver os Tid til at undersøge og tænke det til Enden, selv om vi maa fage det Sprog til Hjælp, som vi tænker bedst i, fordi vi har vænnet vor Hjerne til det Sprog fra Barnsben.

Men jeg mener ogsaa vi skal bruge det engelske Sprog, naar vi er blandt de Indfødte. Det er jo vore Venner og Landsmænd — hvorfor skulde vi fornærme og støde dem, hvorfor skulde vi gøre dem fløve ved at tale i et Sprog, som de ikke forstaaar. Det er jo ikke nødvendigt, for vi kan jo bruge begge Sprog. Selvfølgelig har vi Lov til at staa paa en Sporvogn eller et Gadehjørne og tale højt i vort Modersmaal, for det er da heldigvis et frit Land vi lever i, og der er ingen der kan tvinge os til at tale Engelsk, hvis vi ikke vil. Gan-

ske rigtigt — men hvad vinder vi ved det? Kan vi ikke være høflige og medgørlige, bare fordi det er et frit Land? Vi er jo ikke bleven underkuede og erobrede saadan som Sønderjyderne, og der er ingen, der vil tvinge os, men hvis vi ikke gider leve med i Tiden og Stedet, hvor vi bygger vort Hjem, saa sejler vi bare bag ud, og saa kan vi sidde og surmule alt hvad vi vil, og beklage os over at vi ikke forstaa Amerika, men det er os selv, der kommer til at lide under det. For ti Aar siden forbandede alle Farmere de nederdrægtige Automobile; nu KØR DE I DEM. Men de har da ikke afskediget Hesten af den Grund; hver Ting paa sit Sted og til sin Tid, og saadan er det ogsaa med vore to Sprog.

Men nu bliver der jo tilbage det kildne Spørgsmaal angaaende det officielle Sprog i Logerne — ja, ogsaa i Kirkerne. Der er jo det med de Unge, som ikke kan Dansk, og de Gamle, som ikke rigtig er med paa det engelske. Det er vor sværeste Opgave herovre; at forliges med Ungdommen, vore egne Børn. Og her siger jeg igen, at der kræves en særegen Dygtighed af Indvandrerens; vi maa prøve paa saa meget som muligt at voxer op med vore Børn, vi maa gøre os al den Umage vi kan for at forliges med og forstaa vore Børn. For hvis vi ikke gør det, saa kan Børnene heller ikke forstaa os, og saa glider de ud af vore Hænder. Paa dette Omraade tror jeg vi bør holde paa hvad Amerikaerne kalder “local option.” Det er jo det store friggørende Princip i hele den amerikanske Samfundsorden, at Regeringen eller Beslutningsheden skal være saa nær ved de, der skal regeres, som vel muligt. Lad os ikke faa et Bureau i det fjerne Washington, som skal lære os allesammen, hvordan vi skal leve med og opdrage vore Børn. Lad os opdrage dem ved vor egen Arne. Og derfor mener jeg, at i de store Kolonier, hvor der bor næsten udelukkende Danske, der kan vi faa de Unge ind i vore Foreninger og Kirker, fordi de kan Dansk fra Hjemmene. Men der er andre Steder, særlig maaske de store Byer, hvor det ikke har været let eller overhovedet muligt at lære de unge Dansk nok til at holde ved dem og faa dem ind i vore Foreninger eller Kirker. Paa saadanne Pladser er de danskfødte Forældre vist til Gengæld ogsaa lidt mere inde i det amerikanske Sprog, og der kan da paa hvert Sted for sig tages Beslutning om hvor vidt der kan gøres Indrømmelser til begge Sider. Jeg vil da hellere være sammen med mine Børn og forstaa dem samt vide hvad de beskæftiger sig med, selv om de saa talte Kinesisk, end jeg vilde lade dem sejle deres egen Sø. Derfor tror jeg det er bedst for os alle at lægge os efter det amerikanske af bedste Evne, samtidig med at vi ingenlunde glemmer det danske, men tværtimod stræber efter at lære vore Børn saa meget af det som vel muligt. For der er ingen, der kan lære for meget.

EN STANDPATTER.

Nye Medlemmer optaget siden sidste Rapport.

Loge Nr.	Navn.	Loge Nr.	Navn.	Loge Nr.	Navn.
221.	Christensen, Jens	308.	Ploug, Hans C.	317.	Kolding, Hans
267.	Christensen, Chr. P.	3.	Sorensen, John	219.	Henriksen, N. P.
294.	Andersen, Ernest E.	3.	Christensen, John P.	96.	Dahl, L. J.
58.	Nielsen, Viggo	3.	Borgen, Henrik P.	96.	Thomsen, Lawrence.
219.	Nielsen, Anton	4.	Rysgaard, Niels	96.	Christensen, Niels
141.	Thomsen, Henry	74.	Hansen, Jan.	172.	Rasmussen, Eifer
317.	Villadsen, Villads	74.	Burkel, Peter	172.	Nielsen, Henry M.
317.	Clausen, Otto R.	74.	Andersen, Otto K.	78.	Andersen, A. Edw.
75.	Christensen, C. O.	74.	Christensen, Einer P.	116.	Kaisen, Alex A.
298.	Jepsen, Peter J.	5.	Petersen, Oscar	116.	Kragh, Alexander J.
227.	Nielsen, Anders	5.	Nielsen, Albert	116.	Pedersen, Axel C.
29.	Paaske, Ludvig	32.	Strauss, Frank	116.	Stougaard, John
58.	Nielsen, Viggo	32.	Skousgaard, S. C.	116.	Nielsen, Niels Viggo
87.	Petersen, A. C. B.	91.	Christensen, W. A.	116.	Aagaard, Julius N.
126.	Hansen, Jorgen R.	91.	Rasmussen, A.	116.	Wahlstrom, H. C. G.
126.	Allerslev, Christ	149.	Twenstrup, A. J.	116.	Iversen, Willie
278.	Bjodstrup, A. O. F.	206.	Christensen, Soren	116.	Sorensen, K. E. M.
143.	Kristiansen, S. R.	206.	Christensen, A.	116.	Jensen, Joe
11.	Andersen, Carl A. V.	221.	Jepsen, Thorwald	116.	Carlsen, John E.
39.	Henriksen, Henry	299.	Danielsen, Soren C.	1.	Larsen, Peter J.
49.	Villadsen, Ernest	29.	Matsen, Joseph	1.	Nielsen, Andrew
49.	Andersen, J Carl	92.	Pedersen, P. M. L.	46.	Lembke, Edw. A.
114.	Larsen, Christian	298.	Nielsen, Jeppe M.	75.	Christensen, R. J.
127.	Urup, Villh.	121.	Thomsen, Ejler	126.	Matsen, Herman W.
186.	Nielsen, Peder	289.	Christensen, Carl A.	288.	Sorensen, Jorgen
186.	Olsen, Andr. P.	289.	Sivertsen, Carl	288.	Sorensen, Magnus
276.	Sorensen, P. C.	317.	Jacobsen, Soren	288.	Hansen, Peter

Maj Assessment

Nr. 262

OPKRÆVES HERMED OG
ER FORFALDEN TIL BETALING HOS LOGENS
KASSERER 1ste MAJ OG MAA VÆRE INDBE-
TALT INDEN 1ste JUNI. I MODSAT FALD ER ET
MEDLEM PAA RESTANCE.

FRANK V. LAWSON,

Over-Sekretær.

Loge Emner

New York, N. Y.—For faa Uger siden afholdt "Cimbria" Logen i New York sin 14-aarige Stiftelsesfest under meget stor Tilslutning. Der var 300 Mennesker tilstede, og Casino Salen i Harlem, hvor Festen blev holdt, var nydeligt dekoreret. Man samledes til Spising Kl. 11 og der blev serveret udmærket Smørrebrød, Kaffe og Kage. Over-Præsident Søren Iversen var kommen tilstede fra New Haven for at være Hovedtaler ved Logens Fødselsdag, og han vakte meget Bifald, da han spaaede Brodersamfundet en straalende Fremtid. Han kunde meddele at Samfundet nu ejer et Garantifond paa \$932,000.00, som staar i solide Værdipapirer med gode Renter.

Racine, Wis.—Sangforeningen "Elberg" har travlt med Forberedelserne til Danmarksrejsen, som synes at skulde blive en stor Succes. Det mest storstilede Brev "Elberg" til Dato har modtaget, kom forleden fra Haandværkersangforeningen i Randers. Der haabes paa at "Elberg" kan opholde sig flere Dage i Byen, og alt vil være frit for Sangerne, eftersom amerikanske Penge ikke vil være gangbare under "Elberg's" Ophold. Til Slut bliver foreslaaet at "Elberg" og Randers-Sangerne i Fællesskab drager til 4de Juli Festen paa Ræbild Bakker.

Borgmester og Dommer Kinck i Nørresundby, der i mange Aar har været knyttet til "Sangforeningen i Aalborg af 1843" og nu er dens Formand, har sendt "Elberg" et langt Brev, hvori der gives Sangerne et hjerteligt Velkommen til Aalborg.

Fra Bornholm er der til "Elberg" sket Henvendelse om ogsaa at besøge den skønne Klippeø under Rundrejsen i Danmark til Sommer. Sagen har været drøftet, og der har vist sig Stemmning for denne Afstikker. Den vil nu blive forelagt Sangernes Repræsentation i Danmark, der har faaet frie Hænder med Hensyn til Rejsens Arrangement.

Fra Vejle er der kommet Brev om, at de tre lokale Sangforeninger i Fællesskab vil arrangere Fæstligheder i Anledning af "Elberg's" Besøg. Man har tænkt sig en Koncert Lørdag Aften i Byens største Lokale og om Søndagen en stor Skovfest med stor Parade og fuld Musik gennem Byen.

Den dramatiske Klub indenfor Loge Nr. 4 gav en Forestilling den 23 April og opførte Skuespillet "Annette" i 3 Akter.

Den 29de Maj holder Sangforeningen stor Afskedsfest her i Byen.

Chicago, Ill.—Blandt Vestsidens Broderloger er der en hel Del Aktivitet for Tiden. En Fælleskomite fra Logerne Nr. 17, 18 og 58 er saaledes nedsat for at arbejde for et fælles Klubhus, og Loge Nr. 58 har dannet en Slags Sparekasseforening, hvor Indskud af 5 Dollars maanedlig kan indbetales. Der loves 6 pCt. Rente af Pengene. En Komite har ligeledes en Tid arbejdet for Oprettelse af en Brugsforening.

Minneapolis, Minn.—Thorwaldsen Loge Nr. 45 afholdt sin 30-Aars Fødselsdag Lørdag den 8den April, og Komiteen, som bestod af Bestyrelsen, havde indbudt til et Gilde paa Dania Hall, hvor Bordene var dækket med forskellige gode Ting af spise og nok af det, men det var ikke det eneste Komiteen havde at byde os. Efter at vi havde faaet lidt af Sulten slukket kom Præsidenten P. Svendsen med en lille Velkomstsital, først til Forsamlingen og næst til vor Over-Sekretær, Frank Lawson, som Komiteen havde indbudt til at deltage. Mr. Lawson havde sin Hustru med for at hun ved denne Lejlighed kunde faa en stor By at se; Lawson selv havde nemlig set Minneapolis før og fandt at det var en smuk By. Lawson holdt en udmærket Tale om hvad Brodersamfundet havde gjort i det sidste Aar, og kom da ogsaa ind paa det meget omtalte Assurance Spørgsmaal, men da Nr. 45 altid har været inde for det, blev det ikke meget omtalt, men dog saa meget, at om der tilfældig skulde have været en, som før har været imod det, er han det sikkert ikke idag. Lawson sluttede med at der indenfor Danskerne, ja ogsaa indenfor Brodersamfundet, var lidt for meget af hvad vi kalder Misundelse, om en var lidt mere end en anden. Det skulde dog ikke være saadan indenfor Brodersamfundet. Præsidenten gav dernæst Ordet

til afgaaede Overtillidsmand Chr. Nielsen, som lige var kommen hjem fra sin Rejse i Danmark og Sønderjylland. Han fortalte os lidt derom, og der blev hørt efter med stor Opmærksomhed. Efter at flere havde talt, blev der danset til Kl. 1, og jeg er sikker paa, at de alle havde haft en god Aften.—S. C. Clemmensen.

Cotesfield, Neb.—Loge Nr. 288 optog ved sidste Møde 9 Medlemmer, 6 af disse var ved Afgangskort. Efter Mødet inviterede Logen til en Dans, som varede til Kl. 3 om Morgenen, og vi havde allesammen en god Tid.—Peter Hansen, Kasserer.

Blair, Neb.—Loge Nr. 206 har under Overvejelse Spørgsmaalet om at købe vor egen Bygning og en Komite er nedsat til at udarbejde Enkelthederne derved og reportere til Logen. Sidste Møde havde vi Fornøjelsen af at have flere af Omaha Brødrene fra Loge Nr. 1 tilstede, og de indbefattede følgende: Chris. Johnson, Ernest Lawson, Oscar Lawson, Einar Clausen og Oversekretær Lawson. Efter Mødet serveredes der Kaffe og andre Forfriskninger.—X.

Omaha, Neb.—Et af Loge Nr. 1's gamle Medlemmer, Chr. S. Nielsen, kunde den 22 April sammen med sin Hustru fejre Guldbryllup, og i denne sjældne Anledning havde over Hundrede af Logens Medlemmer med Damer samlet sig i I. O. O. F. Hall paa Leavenworth Street paa den nævnte Aften for at glæde og overraske det af holdte Par. Der blev overrakt Guldbrudeparret en smuk Pokal med Inskriftion ligesom en nydelig Buket Blomster skænkede Mrs. Nielsen. Der serveredes Forfriskninger i den lille Sal og her holdtes adskillige Taler ligesom Broder Nielsen rørt takkede for den smukke Gave og de mange Lykønskninger. Senere gik Dansen lystigt. Broder Nielsen er født den 17de Juni 1845 og han blev Medlem af Loge Numer 1 den 5. Juni 1883.

New York, N. Y.—Bestyrelsen for Alderdomshjemmet i Metuchen anstrænger sig af yderste Evne for at gøre Sommerfesten mere tiltrækkende end nogensinde før, skriver "C. M. L." i "Nordlyset." Forfatteren Ivar Kirkegaard har velvilligt lovet at holde Dagens Festsital. Endvidere forventes det, at Brodersamfundsoverpræsident Søren Iversen og Søstersamfundets Overvicepræsident, Fru Bothilde Hansen vil have meget interessante Meddelelser for Medlemmerne og de Besøgende. Brødrene Selmer Petersen, Mortensen og Poulsen har velvilligt paataget sig at forestaa Restaurationen, en god Borgen for at saavel Kvaliteten som Kvantiteten af de materielle Fornødenheder vil være tilfredsstillende for selv den mest kritiske af de besøgende. Broder Simon Skov ligger i Underhandling med Pennsylvania Railroad Co. om at faa et Extratog fra New York til Metuchen, og der vil blive Masser af Automobile til at bringe de besøgende fra Stationen i Metuchen ud til Hjemmet. Her vil saaledes blive Lejlighed for hele den danske Koloni i New York til at tilbringe en behagelig Søndag i smukke landlige Omgivelser og paa samme Tid yde en god Skærv til Opretholdelsen af vort smukke Alderdomshjem. — Søndag den 8de Maj Kl. 11 Form. afholdes den aarlige Generalforsamling paa Hjemmet i Metuchen, N. J. Det er mig en Glæde at kunne forberede de Delegerede paa, at de i Aar vil blive behagelig overraskede ved at se det store og betydningsfulde Arbejde vor ihærdige og erfarne Bestyrer, Broder Fred Jensen allerede har nedlagt paa Farmen, en god Borgen for, at vi nu endelig har fundet Manden, der kan og vil bringe os de nødvendige Indtægter ud af vor Jord. Lad os holde fast paa ham og hans dygtige Hustru, og vi vil snart finde ud, at vor pekuniære Bekymringer kan indskrænkes til at finde Vej og Midler til at afvikle vor altfor store Gæld.

Om de danske Børnehjem skriver Sophus Nyboe i samme Blad:

I Amerika findes fem danske Børnehjem, henholdsvis i Staterne Iowa, Minnesota, Missouri, Illinois og New Jersey. Saavidt mig bekendt er det den danske Kirke-Menighed, der har oprettet dem og understøtter dem ved frivillige Gaver. Gennemsnitlig er det kun faa Procent af vore Landsmænd, der falder bort før de har opfyldt de-

res Forpligtelser med Hensyn til Opdragelse af deres Børn; det syntes derfor, som der for os andre var en national Opgave, naar vi sørgede for, at disse Børn ikke alene fik Føde, Klæder og Husly, men tillige en Opdragelse, saa de kan optage Kampen for Tilværelsen efter det moderne Samfundets Fordringer, naar de bliver voksne. Der bliver saavel i Tide som Ude slaaet stærkt paa den nationale Stortromme — skal der gives en større Middag for en tilrejsende Dignitar, saa gør det jo ikke noget om Kuverten koster \$20 eller mere! Ved saadanne Lejligheder kan man være sikker paa at møde vore rige Landsmænd, men er det kun en Fest til Fordel for et Børnehjem, der mangler Midler til at fortsætte dette menneskekærlige Værk, saa er Stolene tomme.

Det var en Fornøjelse at se den Iver og Interesse, der blev udfoldet, da der skulde indsamles Penge til de sultne Børn i Wien. . . . selvfølgelig var dette en stor og smuk Tanke og sikkert gjorde den vor Nation Ære, men gør det ogsaa vor Nation Ære, at det ene Opraab efter det andet fremkommer for at tilvejebringe Midler til de danske forældreløse Børns Underhold, og vi ved saadanne Lejligheder lader dette være en Sag, der ikke vedkommer os?

Den danske Ungdomsforening i Brooklyn indbød forleden Lørdag til en Aftenunderholdning i Academy of Music, og det forventede Overskud skulde tilfalde Børnehjemmet i Perth Amboy, men Stolene stod tildels tomme, og det forventede Overskud bliver næppe stort.

Lad disse Linter ikke blive misforstaaet: Det kan være udmærket godt, at vi som danske søger politisk Indflydelse i Amerika, at vi fylder Lommerne paa de mere eller mindre fremragende Kunstnere, der kommer her til for at tjene den almægtige Dollar, at vi raaber Hurra for patriotiske Emner, afsender Telegrammer, bortgiver guldbeslaaede Adressebøger, store Silkeflag o. s. v., o. s. v., men skal der være lidt Mening i vor Nationalfølelse, da maa vi ikke glemme, at der er Børn af dansk Herkomst, som har mistet deres naturlige Hjem og Forsørger, og at det er vor Pligt som Landsmænd at fuldende deres Opdragelse og sørge for deres Underhold.

Fra en Smoker i Loge Nr. 140, Chicago.

Mel.: Det var en Lørdag Aften. Det var en Lørdag Aften Vi sad og ventede' taus', Vi skulde have haft en Lang Tale af Bror Claus. I ved han er den muntre "Lad," Der ogsaa Alvor bru'er, En Dansk og ægte Kammerat, Som Du og jeg vi hu'er.

Som sagt ved Logens Gilde Vi savned' "bette Claus," Det gaet var ham ilde, — Med "Talen" blev det Snavs. Han havde travet Byen om, Spist Ice Cream med lidt "Kick," Og da han hjemad skulde — Bum! Slog Fødderne skam Klik.

Da han kom hjem med "Saften," Han sa'e: "Er Klokken fem? — Jeg skal til Fest i Aften, Fru Jensen! — Den er slem!" Men Fruen sa'e: "Med saa'n en Tørst? Dertil Du ikke du'r." Gaa Du nu ind og ta' Dig først En lille bitte Lur."

Hr Claus han sov — hvorlænge? Det ved vi ikke, — nej! Men Du kan da nok tænke, Til Austin kom han ej. Se Claus! Du spilled' os et "Trick," Vi her kvitterer kort, Spis ikke Ice Cream mer' med "Kick." Ærbødigst PETER HJORTH.

Gratis Liberty Bonds.

De Forenede Staters Krigsdepartements Finantskontor meddeler, at de har 4,800 Liberty Bonds, som de ønsker at blive af med og vil give bort uden en Cents Betaling. Der er kun den Betingelse for at kunne faa disse Bonds, at man maa være en af de Soldater, der under Krigen subskriberede for et eller flere Liberty Bonds og betalte for dem i maanedlige Afdrag, ved at lade Hærens Finantskontor hver Maaned trække nogle Dollars fra de-

res Soldaterløn, — og som senere helt har ladet Sagen gaa i Glemmebogen.

Der var mange Tusinder af disse Bonds i Hærens Finantskontor dengang Krigen sluttede, men de er alle blevet sendte til Soldaterne for lang Tid siden, med Undtagelse af disse 4,800 Bonds. Ejerne af disse glemte helt at give Kontoret deres Civiladresse, eller de flyttede uden at underrette Postvæsenet om deres ny Adresse, eller skrev deres Adresse saa ulæseligt, at ingen kunde finde ud hvor de boede. Mange af disse Bonds tilhører vel ogsaa Soldater, der er afgaaet ved Døden siden Krigen slutning. I dette Tilfælde er deres Arvinger berettiget til at modtage deres Bond.

Da der blandt disse 4,800 Soldater findes mange med gode skandinaviske Navne, har Krigsministeriet sendt en Fortegnelse over dem til Røde Kors danske Oplysningskontor. Enhver dansk Soldat, der ikke har modtaget de Bonds, som han har betalt for, og Slægtninge af afdøde Soldater, der ikke modtog deres Liberty Bonds, bør strax skrive til Danish Section, Red Cross Information Service, 15 West 37th Street, New York City, og finde ud om deres Navn er opført paa Listen. Det er nødvendigt at opgive fuldt Navn og Soldaternummer, samt angive hvad Afdeling Soldaten tilhørte dengang han subskriberede for Bondet.

Blandt de Hundreder af Skandinaver, som er berettiget til at modtage Liberty Bonds uden at have en Cent at betale for dem, er der mange af Navnene Andersen, Carlson, Christensen, Erichsen, Johnson, Nelson, Olsen og Petersen. Af andre skandinaviske Navne kan anføres: Hans Andresen, Harry Baungaard, Peter Bennetsen, Ernst Blomgren, Hjalmar Jacobsen, Emil, Niels og Oluf Jensen, Valdemar Johansen, Christian Jørgensen, Knud Jørgensen, Carl Kruse, Guttorm Lauritzen, Folke Lindahl, August Madsen, Anton Matson, Vern Matson, Adolf Myrvold, Arthur Nelsen, Christian Nielsen, Niels Nielsen, Hjalmar Nord, Leonard Nyberg, Jens Pedersen, Peter Pedersen, John Poulsen, John Rudquist, Emil Swanson, Herman Swanson, Nels Thompson, Oscar Thompson, Svend Werner — og mange andre.

HVAD PENGENE BLIVER BRUGT TIL.

Sidste Efteraar, da den danske Afdeling af Røde Kors udsendte sin Opfordring til alle Danske i Amerika til at blive Medlemmer, modtog Kontoret Breve fra flere Danske i Iowa og Nebraska, der skrev, at de og mange andre Danske kunde ikke se nogen Grund til vedblivende at betale Medlemsbidrag til det Røde Kors, da den lokale Afdeling i deres By allerede havde Tusinder af Dollars i Banken, og ikke syntes at have noget at bruge disse Penge til.

Det vil interessere alle de Medlemmer af Røde Kors, som klagede over disse ubenyttede Pengemidler, at høre at en meget stor Del af Pengene nu er blevet anvendte til at skaffe Føde for de sultende Børn i Krigslandene. Lederen af Røde Kors, Dr. Farrand, skrev nylig til et ethvert "chapter," der ejede flere Penge, end de behøvede for deres lokale Arbejde, og foreslog, at de skulde give hvad de kunde undvære til Herbert Hoovers Indsamling for de sultne Smaabørn i Europa. Som et Resultat af denne Opfordring indsendte de lokale Røde Kors Afdelinger et Beløb der allerede langt overstiger en halv Million Dollars. De største Bidragydere var netop de Afdelinger, der var blevet klaget over, nemlig Afdelingerne i Central Divisionen, der omfatter Illinois, Iowa, Michigan, Wisconsin og Nebraska, og som tæller mindst ti Tusinde danske blandt sine Medlemmer. De lokale Afdelinger i disse Stater har til Dato indsendt et Beløb af 193,330 Dollars, som de ikke selv behøvede lige i Øjeblikket, og som vil give Mad til mange Tusinde forsultne Stakler i Serbien, Polen og andre Lande, hvor Nøden er størst.

RETTELSER:

Følgende Loger har anmodet om, at deres Halvaarsrapport som indsendte, bliver rettet som følger:

Loge Nr. 17 har udbetalt \$885.00 i Sygehjælp og \$260.00 i Extrahjælp i 1920.

Loge Nr. 36 har udbetalt \$301.28 i Sygehjælp i 1920.

Loge Nr. 91's totale Ejendom er \$3,047.35.

Allevegne fra.

En Amerikaner, der bor i en By, hvor Jorden er dyr, og hvis Have derfor er af saa beskedne Dimensioner, at der ikke er bleven Plads til Jordbærbede, har indrettet sig en kuriøs lille Jordbærhave i en Tønne. I Tøndens Sider har han boret Huller, i Tønden har han fyldt velgødet Jord og derefter sat en Jordbærplante i Jorden gennem hvert af Hullerne. I Midten af Tønden har han stillet en anden og mindre Tønne, ligeledes forsynet med Huller i Siderne. I denne Tønne kommer han Vand, der langsomt siver ud i Jorden og giver Jordbærplanterne den fornødne Fugtighed. Der er anbragt 72 Planter i Tøndens Sider og 12 foroven omkring Vandtønden, et Antal, der er tilstrækkeligt til at holde en mindre Familie med Jordbær, forsikrer Opfinderen af denne originale Maade at dyrke Jordbær paa.

* * *

Allerede paa Kristi Tid, altsaa for over 1900 Aar siden, kendte Romerne til Centralvarmeanlæg. Det er fundet i en af Romerne bygget Borg, som laa i det mægtige Verdensriges nordlige Del, hvor Klimaet krævede grundig Opvarmning om Vinteren. Varmeindlægget var indbygget i Borgens Kælder og bestod af et Ildsted, der var omgivet af en Kanal af Lerrør. Fra denne Kanal førte Rør op til Beboelsesrummet, hvor de mundede ud, saa at den varme Luft kunde strømme ud i Værelset. Til enkelte af de Piller, der bar Gulvet, førte der ogsaa Varmrør, saa at Gulvet blev opvarmet, hvad der nok kunde gøres nødtigt i en Tid, da man brugte Stengulve i Beboelsesrummene og gik med Sandaler paa Fødderne.

* * *

Den amerikanske Bogtrykker Benjamin Franklin, der var en af de ivrigste Forkæmpere for de nuværende nordamerikanske Fristaters Uafhængighed, var ogsaa Naturforsker, og ved at betragte Lynet fik han den Overbevisning, at dette ikke var andet end en voldsom, elektrisk Udladning. Kunde man saa at sige fange Lynet og lede det ned i Jorden, kunde man slippe for mange af de Ulykker, det anrettede. En Sommerdag med Tordenvejr i 1752 gik han sammen med sin Søn ud paa en Eng ved Philadelphia og sendte en Silketøjsdrage til Vejrs. Dragen endte foroven i en Jærnspid, og i Snoren forned hængte Franklin en Nøgle. Hans Formodning slog til. Da Dragen havde været oppe nogen Tid, holdt Franklin sin Haand hen til Nøglen, og der sprang store Gnister ud fra Nøglen, over i Haanden. Lykken var her bedre end Forstanden, thi var Lynet slaaet ned i Dragen og var løben langs den vaade Hampsnor, vilde Franklin være bleven dræbt paa Stedet. Efter de Erfaringer, Franklin her kom til, konstruerede han den første Lynafleder, og dette i Forbindelse med hans senere Kamp for sit Fædrelands Frihed bragte den franske Digter d'Alembert til at skrive Verset om ham: "Himmelen frævre han Lynet og Tyrannerne Sceptret."

* * *

Det er næsten komisk at tænke sig, at saadant et Instrument, som vi nu ikke kan tænke os at undvære, Gaffelen, først blev indført i det 16de Aarhundredes Slutning. Før den Tid blev Maden baaret ind i store, flade Fade, og Gæsterne rev saa hver et Stykke til sig med Fingrene og skar det ud med den Dolk, man bar paa sig. Mellem hver Ret blev der baaret Vandfade rundt, som man dyppede Hænderne i for at faa Soven skyllet af. Da Gaffelen blev opfundet ved de italienske Hoffer, erklærede flere Hofmænd den for overflødig, da man nu var bleven opdraget til ikke at bruge mere end tre Fingre, naar man spiste. Ogsaa Dugen kom temmelig sent paa Mode, men da den var indført, overdrev man ofte Brugen af den og skiftede Dug mellem Retterne. Til langt op i det 16de Aarhundrede spiste man paa ret grove Lerfade. Nu kom Service af Sølvt og af Guld i Brug. Servietter er ogsaa en sen Opfindelse. Man tørrede Fingrene i Borddugen eller i sin "Næseklud." Man tror, at Servietten blev opfundet samtidig med, at Folk begyndte at snuse Tobak. Saa kunde man ikke godt tørre Fingrene i Næsekluden mere. Ved et Gæstebud, som blev givet i Nurnberg i 1648 i Anledning af den westphalske Fred, gik der store Haandklæder rundt til Gæsterne. Det var en Begyndelse til Serviet-

ten, men egentlig i Brug kom denne dog først med Slutningen af det 18de Aarhundrede.

* * *

En dansk Videnskabsmand, Professor P. O. Petersen i København, Docent ved Polyteknisk Lærestanstalt og i mange Aar Ingeniør Valdemar Povlsens Medhjælper, har nyligen gjort en Opdagelse, som ventes at ville faa stor Betydning til at kaste Lys over elektrisks Fænomener, som hidtil har været gaadefulde for Videnskaben.

Alle kender den elektriske Strøms Virkninger, men ingen dens Natur. Man har brugt Udtrykket "den elektriske Strøm," fordi Elektricitetens Kraft kunde ledes som en Strøm gennem en Traad. Men ingen har i Virkeligheden vidst, af hvilken Beskaffenhed denne Strøm er. Saalænge den følger en Kobbertraad udvikler den ikke Gnister. Disse opstaar først ved en Udladning mellem Positivitet og Negativitet. Men den Hastighed, hvorved en elektrisk Gnist bevæger sig, for Exempel mellem to Metalkugler, er saa overvældende stor, at Videnskaben hidtil har staaet magtesløs, naar den har søgt at udfinde Gnistens Start.

Den Opdagelse, Professor P. O. Pedersen har gjort, og om hvilken han har givet Meddelelse i Videnskabernes Selskab, gaar ud paa at maale Tidsrummet paa en Tusindedel af en Milliontedel af et Sekund, og derved aabner der Mulighed for a udfinde selve Elektricitetens Natur og Beskaffenhed. Det kan nu fastslaaes, hvor lang Tid, det tager at starte en elektrisk Gnist, og derved opstaar Mulighed for at faa Kendskab til dens Væsen. Maalinger som disse har ikke før været gjort, og her er dannet Grundlag for store Fremskridt.

Professor P. O. Pedersen, der allerede forlængst har vundet sig et anset Navn indenfor Videnskaben, er med denne sidste Opdagelse naaet endnu et Skridt frem ad Verdensberømmelsens Bane. I det hele har han havt en straalende Karriere. Han er født i Sig ved Varde og er Søn af jævne Gaardmandsfolk. I 1892 tog han Afgangsexamen, og fra 1899 til 1902 var han ansat i Valdemar Povlsens Selskab "Telegrafonen" for senere at blive Medlem af Bestyrelsen for Syndikatet for Radiotelegrafie. 1907 fik han Videnskaberbernes Selskabs Guldmedaille, to Aar senere blev han Docent i Elektroteknik ved Polyteknisk Lærestanstalt, og i 1912 udnævntes han til Professor. For nogle Aar siden belønnedes han med Fortjenstmedaillen i Guld.

* * *

Der er ikke en Uge, hvor Landsbrugsdepartementet ikke udgiver en eller anden nyttig Bog, som de er villig til at sende gratis og franko til enhver, der har Brug for den. Som Regel gælder det jo, at hvad man faar gratis, ikke er værd at eje, men det gælder ikke i dette Tilfælde, idet hver af os uden at vide det allerede har betalt for Bogen. Omkostningerne ved Udgivelsen af disse kostbare Bøger betales jo af Statskassen, og den faar sine Penge fra enhver af os enten gennem Indkomsttaxt, Toldafgifter eller paa anden Maade. Saa da vi allerede har betalt vor Andel i Omkostningerne ved Bogens Udgivelse er det jo ikke mere end rimeligt, at vi forlanger vort Exemplar af Bogen.

Den Bog, der blev udgivet i sidste Uge vil interessere mange Tusinde danske baade i By og paa Land. Det er nemlig en udmærket Havebog, der fortæller om, hvordan man skal anlægge en Blomsterhave og hvordan man med næsten ingen Udgift kan have blomstrende Planter hele Sommeren og Efteraaret. Det er noget for os Danske, for hvis der er noget, der særlig præger Danmark er det jo de Masser af Blomster, som man ser overalt, og der er Tusinder af danske Husmødre, der vilde være glade ved at have en Blomsterhave paa Farmen eller i det lille Havestykke bagved Huset i Byen. Landsbrugsdepartementet har udgivet denne Bog for at lære Farmerne, hvorledes de kan forskønne Pladsen omkring deres Hjem uden store Udgifter.

Havebogen er en af de største og flotteste, som Departementet har udgivet. Den er paa 83 store Sider og bringer Billedes af 66 forskellige Blomsterplanter, som egner sig for Havenne paa Landet. Mange af dem kender vi alle: Kornblomst, Stedmoderblomst, Forglemmigej, Verbena, Skokroser o. s. v., men der er mange, der ikke ved, hvad alle de forskellige Blomster hedder paa Engelsk, og det lærer de gennem denne Bog. Saa indeholder Bo-

gen jo ogsaa en Beskrivelse af mange Blomsterplanter, som slet ikke kendes i Danmark men som gror med Lethed i vort Klima.

Mange af vore Læsere modtager hvert Aar fra deres Kongresmedlem en stor Pakke af det Blomsterfrø, som Kongressen uddeler gratis. De, der ikke modtager en saadan Pakke Frø, kan som Regel faa det ved at skrive til deres Kongresmedlem, og Blomsterfrø kan faas i Femcents Pakker i enhver Købmandsbutik. Naar man saa har denne Gartnerbog, der bringer Billeder af de forskellige Blomsterplanter og fuld Forklaring om, hvordan man skal bære sig ad med at faa Planterne til at gro, saa er det en let Sag for enhver at faa en smuk Blomsterhave. Bogen sendes som sagt gratis til enhver, der adresserer et Brev eller Brevkort til Department of Agriculture, Washington, D. C., og skriver: "Please send me Farmer's Bulletin No. 1171. Growing Annual Flowering Plants."

HOW MONEY GROWS.

Figures showing the comparative growth of principal and interest return on monthly payments of \$10.00 with interest at 3% compounded semi-annually:

At end of Year	Principal	Interest
1.....	\$ 121.97	\$ 3.67
2.....	247.60	7.48
3.....	377.05	11.38
4.....	510.38	15.43
5.....	647.79	19.58
6.....	789.33	23.86
7.....	935.16	28.26
8.....	1,085.38	32.79
9.....	1,240.14	37.48
10.....	1,399.58	42.30
11.....	1,563.85	47.25
12.....	1,733.06	52.39
13.....	1,907.42	57.64
14.....	2,087.02	63.07
15.....	2,272.06	68.67
16.....	2,462.69	74.41
17.....	2,659.07	80.35
18.....	2,861.38	86.47
19.....	3,069.82	92.77
20.....	3,284.55	99.26

These figures may also be used in figuring the return on larger amounts—monthly payments of \$20.00 would result in figures twice the above; \$50.00 five times, etc.

A Spanish Benefit Society.

By R. T. House.

In Estremadura, one of the southwestern departments of Spain, there has existed for generations a mutual benefit institution called the "pitorio." In order to join the society it is necessary to enter the bonds of matrimony, and it is on the consummation of that happy event that the new household receives its benefit, as a part of an elaborate ceremony.

On the day set for the wedding the neighbors all assemble at the home of the bride's parents, the men in their ample capes and the women in their characteristic headdress of merino wool. The young girls wear shoulderkerchiefs and skirts of loud-colored baize and shoes with big bows. The men assemble in the court and the women in the kitchen.

When "everybody" is there they go on foot to the church, the men in a group ahead and the women behind, following the bride, who walks solemnly alone, stiff and silent, stopping like a manikin worked by a string.

After the marriage ceremony they return to the house, in the same order, and the bride seats herself by the kitchen fireplace, with her most intimate girl friends about her. The married women assemble a little farther away. The father of the bride, or in his default the head of her family, stands waiting just inside the door.

When everything is ready, the father of the groom or the head of his family enters, hat in hand, and bowing profoundly, addresses the bride's father:

"Will you allow me to make the bride a present?"

"Willingly," says the other, "and much honored to boot."

The visitor approaches the bride, who has spread out a cloth on her lap, but who sits absolutely motionless, gazing fixedly at vacancy.

The groom's father calls in some friend who is good at figures—an accomplishment less prevalent in Spain than with us—and the clerk takes a seat near the bride. Then the peti-

tioner approaches the bride and tosses a gold coin, or a handful of coins, sometimes to a very respectable amount, into her handkerchief, saying as he does so:

"Take that for your needles." (Not quite "pin-money," as in English).

He is followed, in some regular order of age and nearness of relationship, by the male members of his family, then by all the male guests invited by the groom, then by all his female relatives and guests.

As each person makes his gift, he is rewarded by the young husband with a cigar and a hand-clasp.

When this part of the performance is finished, the bride ties the cloth into a tight bundle and turns it over to the groom's father, then spreads out another on her knees and relapses into her stiff silence again.

"Now for the bride's people!" someone calls.

And the men and women of the bride's family and party approach and make their contribution, beginning with her father or the head of her family, and following a fixed order, as with the other group.

The people thus start their married life with a useful nestegg of a wedding gift; and since the procedure is the same and the amount fairly constant for each such occasion in a given community, the custom amounts to a marriage benefit society, touched with a show of good-will and generosity which warms the hearts of donors and recipients alike.

DEN LILLE ODA MED PARAPLYEN

I Anledning af Oda Nielsens Hjemkomst fra Amerika digtede man i Danmark følgende Vise:

Den lille Oda med Paraplyen
igaar med Damper
kom hjem til Byen
med venlig Hilsen
fra Jim og John
i San Francisco
og Washington.

Den lille Oda var velfornøjet,
for hun har sjunget
og hun har fløjet,
og hun har steppet
i Omaha
og spyttet ned
i Niagara.

At de har moret sig i Chicago,
det tror jeg sikkert er long, long ago.
De jubled alle:
ohøj, ohøj,
da Oda ned til Ohio tog.

Naar næste Sommer,
hun ta'r til Utah,
det sikkert gavne vil vor Valuta,
til Gengæld gaar den vel op igen,
saa fremt hun medfører Willumsen.

Fra Davenport, Iowa.

Det er med sand Fornøjelse at læse i D. B. S. Blad af 1ste April og se en ny Loge indsat i Spencer, Iowa, som Loge Nr. 317, tillige Højtidelighederne forbunden med samme. Held og Lykke til Samfundets "Baby" og Tak til enhver, især af Eder, som nu er kommen ind under D. B. S. Banner. Brødrene af Davenport Loge Nr. 3 sender Hilsen og Ønske om god Fremgang.

Vi tilbragte en meget fornøjelig Aften her i Logens nye Bygning Søndag den 3die April. Om Eftermiddagen afholdtes Loge Møde, hvor vi optog tre nye Medlemmer og to Ansøgninger forelaa. Om Aftenen havde Sangforeningen Lyren indbudt til Underholdning. Et meget rigt Program af Sang og Oplæsning, blandt andet Solosange af Logens Præsident, Broder Fridtjof Thomsen, og Broder O. D. Petersen af Moline Loge Nr. 5, som begge har den dejligste Stemme. "Lyren," som er en firestemmig Kvartet, vil snart kunde tage Konkurrencen op med de bedste danske Sangforeninger i Landet og bestaar kun af Medlemmer af Loge Nr. 3 og Loge Nr. 5 i Moline, og har deres egen Bestyrelse.

En Hilsen til alle Nr. 3's udenbys Medlemmer og i Haab om at se Eder ved vort Møde den 21de Maj (som bekendtgjort andetsteds her i Bladet).

Fra Eders i Arbejdet forbundne
C. A. PETERSEN, Sekretær.

Det Danske Brodersamfunds Blad

Official Publication of the
DANISH BROTHERHOOD IN AMERICA

Published monthly under the auspices of the Supreme Lodge by Frank V. Lawson, Supreme Secretary, 927 Omaha National Bank Building, Omaha, Neb.

Entered as second-class matter January 28, 1916, at the post office, Omaha, Nebraska, under the Act of August 24, 1912.

OFFICERS OF THE SUPREME LODGE:
Supreme President—Soren Iversen, 79 Broadway, New Haven, Conn.

Supreme Vice-President—Alfred Th. Jorgensen, 3250 Helen St. Oakland, Calif.

Supreme Secretary—Frank V. Lawson, 927 Omaha Nat'l Bank Bldg., Omaha, Neb.
Supreme Treasurer—Rolf Rasmussen, 523 Howland Ave., Kenosha, Wis.

Supreme Trustees—Chairman, John Christensen, 1825 Reading Rd., Cincinnati Ohio; Claus Jensen, 2741 Belmont Ave., Chicago, Ill.; Magnus Petersen, 307 McKee St., Manistee, Mich.



1. MAJ 1921.

Dødsfald anmeldte

SIDEN SIDSTE RAPPORT.

Chas. E. Petersen af Loge Nr. 33, Tacoma, Wash. Født den 14de Juli 1867 i Sønder Langelse, Langeland. Optaget i 1910. Død den 19de Marts 1921 af Tubercular Peritonitis. Assurance \$825.46.

Peter T. Wrenstad af Loge Nr. 264, Pocatello, Idaho. Født den 28de Marts 1862 i Frederikshavn. Optaget i 1907. Død den 11te Marts 1921 af Cancer of Stomach. Assurance \$743.76.

Niels Nielsen af Loge Nr. 78, Salt Lake City, Utah. Født den 6te Maj 1854 i Roin, Sund Sogn, Ringkøbing Amt. Optaget i 1896. Død den 25de Februar 1921 af Cerebral Apoplexy. Assurance \$201.57.

Rasmus Busk af Loge Nr. 32, New Haven, Conn. Født den 31te Oktober 1856 i Hamerslev pr. Grenaa. Optaget i 1889. Død den 10de Marts 1921 af Sclerosis af Arteries. Assurance \$224.55.

Lars Hansen af Loge Nr. 111, Austin, Minn. Født den 16de Maj 1858 i Tandrup Sogn, Fyen. Optaget i 1898. Død den 18de Marts 1921 af Fracture of Skull. Assurance \$500.00.

Ross Nielsen af Loge Nr. 96, Jackson, Minn. Født den 8de April 1871 i Aslo Bakke pr. Ribe. Optaget i 1898. Død den 12te Februar 1921 af Ecephalitis. Assurance \$854.77.

Andrew Hansen af Loge Nr. 11, Clinton, Ia. Født den 19de Sept. 1889 i Hening. Optaget i 1915. Død den 20de Marts 1921 af Sarcoma of Lung. Assurance \$500.00.

Christian M. Duus af Loge Nr. 62, Sioux City, Ia. Født den 10de Marts 1859 i Haderslev Amt. Optaget i 1893. Død den 25de Marts 1921 af Heart Disease. Assurance \$478.63.

Christ Hansen af Loge Nr. 33, Tacoma, Wash. Født den 6te Januar 1865 i Bogense, Danmark. Optaget i 1907. Død den 2den April 1921 af Pneumonia. Assurance \$741.73.

Søren Hansen af Loge Nr. 70, Greenville, Mich. Født den 22de September 1861 i Dhoselbjerg Sogn, Holbæk Amt. Optaget i 1905. Død den 19de Marts 1921 af Hemorrhage. Assurance \$268.18.

Peter K. Jensen af Loge Nr. 46, Perth Amboy, N. J. Født den 21de Marts 1863 i Sommerstedt. Optaget i 1895. Død den 17de Marts 1921 af Pneumonia. Assurance \$254.15.

Jacob Nielsen af Loge Nr. 106, Trufant, Mich. Født den 3die Juni 1870 i Præstø. Optaget i 1893. Død den 27de Marts 1921 af Angina Pectoris. Assurance \$288.14.

Ole Frank Hansen af Loge Nr. 34, Dwight, Ill. Født den 27de Juli 1848 i Ogdrup. Optaget i 1894. Død den 17de December 1920 af Chronic Lymphatic. Assurance \$360.98.

Rasmus N. Due af Loge Nr. 91, St. Paul, Minn. Født den 10de December

1850 i Dannemare, Maribø Amt. Optaget i 1899. Død den 25de Marts 1921 af Chronic Myocarditis. Assurance \$500.00.

Store Folk.

Vi kan ikke allesammen komme til at spille en stor Rolle i denne Verden. Der skal nogle til at indtage de ledende Stillinger; nogle enkelte Dødelige maa udvælges til at udføre specielle Gerninger og staa i Spidsen for menneskelige Foretagender, men der skal mange flere til at staa i de menige Rækker og høre til de saakaldte jævne Folk. Men det mærkelige er, at der slet ikke skal særlige Egenskaber til at føre an; det er tvært imod de bedste Egenskaber, som bor i det jævne Folk, der gør en Mand egnet til at være en Leder.

For mange Aar siden stod der en Dag en lille 12 Aars Pige og græd paa Gaden i Springfield, Hovedstaden i Illinois. Saa kom der en Mand forbi; han var ualmindelig lang og klædt efter Datidens Mode i Skødefrakke og Filthat. Og han spurgte den lille Pige hvad hun græd for.

Det viste sig da, at hun skulde med Toget og nu var Fragtmanden ikke kommen efter hendes Kuffert. Men det skal Du saamænd ikke græde for, sagde Manden, og saa tog han den tunge og uformelige Kuffert op paa Skulderen og benede afsted ned mod Banehaven — den lille Pige i Hælene. De naaede da ogsaa Toget itide, men det var en varm Dag, og den lange Mand var kommen ordentlig til at svede, og hans Skødefrakke var bleven krøllet.

Det var en meget jævn Mand, der gjorde den lille Pige denne Tjeneste, for ellers kunde han jo ikke saadan have sat sig ind i hendes Genvordigheder og gaaet ud af sin travle Virksomhed for at hun kunde naa sit Tog. Men det var en meget stor Mand; han var ganske vist kun en almindelig Landsbyprokurator, som af Naboerne derhjemme var bleven valgt til at sidde som Medlem af Legislaturen. Men stor var han, for han hed Lincoln, og han kom nogle Aar senere til at regere de Forenede Stater. Hans Størhed og hans Klogskab bestod særligt deri, at han havde en Forstaaelse af alt, hvad der foregik omkring ham, ligemeget hvor ubetydeligt det kunde synes. Og han blev ved at være jævn og menneskelig, selv efter at han blev sat til det højeste Embede i Verden.

Hvis vi gaar endnu længere tilbage i Historien finder vi at en civil klædt Rytter en Dag kom ridende forbi et Sted, hvor nogle Soldater var ifærd med at løfte en svær Træstamme fra et Sted til et andet. I Nærheden stod Korporalen og kommanderede — men Stammen flyttede sig ikke. Saa sagde Rytteren: "Kan Du ikke give dem en Haand?"

Til Svar pegede Korporalen paa Ærmet af hans Uniform — der var to Snorer paa den, og Meningen var at en Korporal ikke arbejder sammen med Soldaterne. Men Rytteren stod af sin Hest og lagde en Skulder til den tunge Træstamme — en, to, tre, nu allesammen paa en Gang, sang han — og saa gled Stammen afsted hen hvor den skulde bringes. Rytteren red sin Vej, men det viste sig senere at han var den kommanderende General i Revolutionsarmeen og at hans Navn var George Washington. Han var en venlig og omgængelig Mand, og han var stor nok til at han kunde være jævn uden at miste noget af sin Anstand.

Præsident McKinley var en Gang i Cleveland, Ohio; det var før han blev Præsident, og medens han endnu kun

var Major og Medlem af Kongressen. Det var en kold og stormfuld Vinteraften, da han stod i et Hotel og ønskede at han havde Aftenavisen. Saa smøgede han Kraven op om Ørerne og gik ud paa Gaden, hvor han købte en Avis hos en Avisdreng paa Hjørnet.

Da han kom tilbage, bemærkede en af hans Ledsagere, at der var Aviser til Salg henne ved Cigarboden inde i Hotellet. "Ja, det ved jeg nok," sagde McKinley, "men disse Smaaafyre paa Gaden skal jo ogsaa leve." Den Slags tilsyneladende smaa Handlinger kan enhver udføre og naar de praktiseres hver Dag bliver man en stor og god Mand i Ordets rette Betydning. Man bliver ganske vist ikke Præsident blot ved at være jævn, tænkssom og venligsinde mod sin Næste under alle Forhold. Det skal der jo ogsaa andre Kvalifikationer til — men man erhverver sig en egen personlig Tilfredsstillelse og man faar en Kreds af tavse Venner.

Det er denné Hjælpsomhedens Aand, der ligger til Grund for alle broderlige Foreninger — ogsaa for Det Danske Brodersamfund. At være villig til at række en hjælpende Haand er noget som enhver Broder forpligter sig til, men at forstaa og bedømme hvor der virkelig er Brug for denne broderlige Haand, ogsaa uden officiel Opfordring, deri ligger den virkelige Brodergerning.

Assurancefondet.

Lovgivningen i de Forenede Stater er nu af en saadan Beskaffenhed med Hensyn til Assuranceforretning, at det er umuligt at misbruge en Forenings Assurancefond. Lovene er paa dette Omraade bleven skærpede lige siden der ved Aarhundredets Begyndelse fandt en gennemgaaende Undersøgelse Sted af de største og rigeste Assuranceelskaber. Denne Undersøgelse fandt Sted under Præsident Roosevelts Regeringsperiode, men det var Mr. Hughes af New York, som dirigerede den — den samme Mand, som nu er Landets Udenrigssekretær. Og de skærpede Love har ikke indskrænket sig til at nedlægge Love og Forskrifter for de store Selskaber; hver et gensidigt Assuranceelskab er ligeledes under Statskontrol, og der vogtes nøje over, at Assurancefonderne ikke paaføres en eneste Udgift udover det, som Fondet er bestemt for, nemlig Udbetaling af en fast Sum ved den assurereedes dødelige Bortgang.

Det er ikke længe siden, at et Broderselskabs Overbestyrelse blev enige om at skrive de sædvanlige Regeringsskatter paa Assurancefondets Regning. Det var tilsyneladende en meget uskyldig Beslutning; vedkommende Overbestyrelse mente simpelthen, at Skatterne burde tages ud af Foreningens største og stærkeste Fond, som jo repræsenterede Foreningens bedste Værdi. Hvis der ikke havde været et Assurancefond, vilde der jo heller ikke have været nogen Skat!

Men skønt det kun drejede sig om \$12 og skønt Overbestyrelsens Bestemmelse højtideligt var bleven indlemmet i den Exekutive Komites Beslutninger, saa maatte Pengene dog betales tilbage til Assurancefondet og skrives paa et andet Fond — formodentlig Generalfondet, som skaffes tilveje af en Hovedskat. Det var Statens Assurancekontrol, der gjorde Modstand mod de \$12 — disse Penge var ikke udbetalt til Assurance, og det er alt et Assurancefond maa benyttes til.

Men hvis en Overbestyrelse eller en hel Konvention ikke kan træffe anden Bestemmelse med Assurancefondet

end den der er indskreven i den inkorporerede Konstitution, saa er der en Maade, paa hvilken næsten ethvert Medlem eller enhver Loge kan stikke en Haand i Assurancefondet og give det Ben at gaa paa. Denne Maade bestaar i at anbefale eller optage et nyt Medlem, som gaar med et Ben paa Gravens Rand. Derfor gælder det ved enhver Optagelse om at en solid og paalidelig Lægeundersøgelse finder Sted. Skødesløshed paa dette Omraade kan koste Assurancefondet mange Tusinde Dollars, og det er noget, som hverken den Exekutive Komite eller Statens Kontrollører kan værne imod.

Naar vi bliver gamle.

I 1910 var der 43 Mennesker ud af hvert Tusind levende Mennesker, som var over 65 Aar gamle. I Løbet af de foregaaende 20 Aar var denne Ratio steget med fire. Det lader altsaa til, at Folk bliver ældre her i Landet end de plejer. Men Folk bliver dog gennemsnitligt ældre i den gamle Verden; i Sverrig er der 84 af hver Tusind, som naar over de fem og tred� og i Irland er der endog 100.

Men hvorlænge kan vi leve, naar vi er naaet heldigt til de 65? Ifølge Statistiken for 1910 kan et Menneske, der er 65 Aar gennemsnitligt leve endnu 11 Aar. Det er omtrent det samme som i de fleste europæiske Lande, naar lige undtages de skandinaviske Lande og Danmark — der bliver det 65-aarige Menneske gennemsnitligt ældre end i noget andet civiliseret Land. Kan man saa bebrejde os Danske at vi gerne vil leve nogenlunde efter dansk Skik og Brug selv om vi udvander til Amerika. Hvorfor skulde vi og vore Børn ganske pludseligt slaa over til amerikansk Levemaade — og miste nogle Aar af vor Levetid?

Statistiken viser endvidere, at Folk paa Landet, som naar over de 65, lever længere end gamle Folk i Byerne. Tre Fjerdedele af de Mennesker, som bliver 65, dør af følgende Sygdomme: organisk Hjertesvækkelse, Apoplexi, Sukkersyge, Pneumonia, Kræft, Aareforkalkning eller Tuberkulose.

Den store Gæld.

Den største Gæld, som Verden nogensinde har kendt, er den, som Tyskland nu skylder de Allierede. Hver kan have sin Mening om Fredsbetingelsernes Retfærdighed; det er ihvertfald forstaaeligt, at der er megen Bitterhed i det tyske Folk, og ligeledes kan man fatte den Ængstelse, som hersker i Frankrig, hvor saa meget er lagt øde, og hvor det maaske kan ødelægges igen, idet Øjeblik at det er bygget op.

En fremragende Redaktør, om hvem det indrømmes, at han har Indsigt i og Forstand paa Finansvæsen, har nylig foreslaaet en alt omkalfaltrende Plan, der gaar ud paa at oprette en Broderskabs Bank for hele Verden. Han vil have at en saadan international Bank skal oprettes paa neutralt Territorium, og han foreslaar i det Øjemed, at der skal bygges en kunstig Ø ude i Atlanterhavet, saaledes at det bliver nyt Land, der ikke tilhører nogen Nation. Hvert Land skulde tage Aktier i denne Bank i samme Forhold som Landet nu har skattepligtigt Ejendom.

Vedkommende Redaktør siger selv, at der er mange Forhindringer for at en saadan Broderskabsbank kan oprettes. Men det er ikke økonomiske eller finansielle Forhindringer; det er kun den menneskelige Hjerne, der er uvillig eller udygtig til at fatte Problemet.

Hvis man har undret sig over, hvor det kan være, at man stadig ser en

Del berusede Mennesker i de Forenede Stater, omendskønt baade Nydelsen og Fremstillingen af Spiritus nu har været forbudt i længere Tid, saa kan følgende Forklaring maaske hjælpe til en Forstaaelse. Prohibitionslovene gælder selvfølgelig kun for De Forenede Stater; i vort Naboland mod Nord, Canada, bliver Spiritus stadig tilvirket i store Masser, og vor Nabo mod syd, Mexico, har ingen Love, der forbyder Nydelsen. Der er ikke noget i vore Forbudslove, der forbyder Forsendelsen af Spiritus pr. Jernbane fra Canada til Mexico hele Vejen gennem Staterne. Og den Slags Forsendelse i store Jernbanevogne foregaar der meget af; men det er sjældent, at en saadan Ladning gaar ned til Mexico. Der gaar gerne Hul paa Vognen længe før den kommer ud af Staterne, og det mærkelige er, at der aldrig er nogen i Mexico, som beklager sig over Tabet. De Lovbrydere, som forhandler Spiritus, synes paa en mystisk Maade at vide Besked om naar der er en Vognladning Spiritus paa Sporet paa et bestemt Sted i Staterne, og de stakkels Jernbaner kan jo ikke altid være ansvarlig naar der gaar Hul paa en Ladning og hele Beholdningen forsvinder. Altsaa: der sendes en Vognladning Whisky fra Winnipeg till Chihuahua og Fragten for den lange Rejse betales rigtigt nok; men naar Vognen kommer til Chihuahua er den tom, og det er der ingen, der bryder sig om. Men paa Vejen gennem Staterne er der gaaet Hul paa Forsyningen.

Der er mange Maader at skrive Livsassurance paa. I Canada har man nu et Selskab, som kun optager ugifte Mænd eller Enkemænd, men der er den Mærkelighed, at der ikke forudses nogen Lægeundersøgelse. Ansøgeren maa besvare en Række indgaaende Spørgsmaal under Ed — men det er alt. Denne Methode har været i Anvendelse flere Steder i England og siges at have virket tilfredsstillende. Grunden til at man har indført den i Canada er at Lægerne satte Prisen for Lægeundersøgelse op. Foreningen har saa ment, at den kan foretage sin egen Undersøgelse og endda spare Penge.

Et af de broderlige Selskaber her i Landet har fundet paa en tilsyneladende frugtbare Methode at hverve nye Medlemmer paa. Hvergang et Medlem indbringer et nyt Medlem, som bliver optaget, faar den Broder, som har skaffet Medlemmet, en Billet, hvorpaa der staar et Numer. Et lignende Numer bliver lagt i en Urne paa Hovedkontoret. I August Maaned skal der være en Lodtrækning. Til det Medlem, som har det heldige Numer, bliver der skænket en Ford Automobil.

A. P. Durkop, Kasserer for Loge No. 56 i Kansas City, Mo., skrev fornylig som følger til Over-Kasserer: "Indlagt sender jeg Dig afdøde Broder Petersens Certifikat. Det er uden tvivl en god anbefaling, at Brodersamfundet betaler Policerne saa rask. Enken sagde, at det var over al Forventning."

Et af Brodersamfundets velkendte Medlemmer, Broder F. Hurup, som flere Gange har været Hjælpesekretær ved Konventionerne kunde den 14de April sammen med sin Hustru fejre Sølvbryllup i Hjemmet i Elko, Virginia.

Der er fire Ting enhver Mand burde forsøge at eje: lidt Land, lidt Regerings Obligationer, lidt god Assurance og en god lille Kone. Men der er endnu Folk, som nøjes med det sidste.

Blandt de mange Religioner, som dyrkes og har et Fristed i Amerika, er ogsaa den budhistiske, som hører hjemme i Indien. Der findes nu tolv Budha Templer i Amerika.

Da der jævnlig forespørges om Priserne paa Ex-Præsident Emblemer, kan vi oplyse at samme er \$1.00 for Sølv og \$3.50 for Guld. Ex-Præsident Knapperne, som vedtaget paa sidste Konvention, er \$2.50.

Er det Broderskab.

Jeg kan ikke med min bedste Villie se hvort Broderskabet ligger med at faa 75% Paragrafen tilbage igen. Nej, lad os ikke gøre Forretning paa den Maade; selv om det for Samfundet nok kunde synes at være en god Forretning, saa kan det dog ikke siges at være helt retfærdigt overfor de Brødre, som har opnaaet en Alder af 65 Aar eller mere ved at betale ham de 75% af hans indbetalte Assessment. En Mand, som snart har naaet Støvets Aar, og ved haardt Slid er bleven legemlig nedbrudt burde ikke behandles paa den Maade ved at sige til ham: Ja, Broder, vi har jo de 75%; tag dem og kom til vore Møder som passivt Medlem.

Jeg ved ikke, men jeg synes, at der maatte kunde findes en anden og bedre Maade at hjælpe saadanne Brødre paa som f. Ex. om Samfundet kunde give et passende Laan paa Assurance, og naar Dødsfald indtræffer, da med Rente at afdrage dette Laan fra hans Assurance.

Jeg overlader hermed disse Linier til Brødrenes velvillige Overvejelse, men lad os aldrig faa de 75% tilbage. Prøv paa at faa noget andet og bedre i Stedet, saaledes at vi kan sige, at det er Broderskab.

Med broderlig Hilsen til alle,
HERMAN, PEDERSEN,
Sek. Loge Nr. 251.

En dansk Rekrut.

Jeg kom hertil Amerika i Begyndelsen af Oktober, altsaa paa en Tid, da det var vanskeligt at faa Arbejde, og endskønt jeg var villig til at tage fat paa "hvad som helst," var det mig umuligt at faa Job, af nogen Art. Den herskende Arbejdsløshed var en af Grundene, men en anden var den, at jeg ikke kunde forstaa, og langt mindre tale Engelsk. Da jeg havde været her en Uges Tid, var mine faa Penge temmelig nær ved Slutningen; men saa kom mit Held mig til Hjælp, idet jeg nemlig traf en Nordmand, som var i Armeen, og denne Nordmand fortalte mig om Armeen, og om den derværende Skole for Udlændinge, hvor disse kunde lære at tale, læse og skrive Engelsk, og det var jo lige det jeg havde Brug for. Jeg bad ham være mig behjælpelig med at faa mig hvervet og han gik saa med mig op paa Hvervningkontoret. Saa snart de forskellige Formaliteter ved min Indrulering var overstaet, blev jeg sendt her til Camp Dix, hvor den af Nordmanden omfalte Skole laa. Her fik jeg hele min Udrustning udleveret og man maa forbavses, naar man ser, hvor rigeligt en Amerikansk Soldat bliver udrustet, og det undrer mig ikke at høre, at hver Soldat koster Staten 1600 Dollars aarlig. Efter at have faaet min Udrustning udleveret, blev jeg stillet for en Examen, som skulde bedømme i hvilken af Skolens 28 Klasser jeg skulde begynde. Da denne Examen var overstaet, begyndte det egentlige Arbejde. Om Formiddagen havde vi Geværexercis, fritstaaende Øvelser og en Times Skolegang; om Eftermiddagen havde vi ogsaa lidt Geværexercis, en Times Skolegang, og Resten af Eftermiddagen spillede vi Boldt, eller drev anden Sport. Som allerede nævnt er Skolen inddelt i 28 forskellige Klasser; i de lavere Klasser undervises af ganske unge Lærere, og dette sætter ligesom lidt mere Live i Undervisningen. I disse Klasser læres de vigtigste Ord paa Engelsk. I de mellemste Klasser er det nærmest Mønt, Maal og Vægt, der undervises i. I de øverste Klasser undervises i Amerikas Historie og Geografi, og i disse Klasser ledes Undervisningen af Mænd. Naar man har gennemgaaet de forskellige af Skolens Klasser, stilles man igen for en Examen, og hvis man bestaar denne, flyttes man over til den regulære Arme.

Her har man Lejlighed til at lære et hvilket som helst Haandværk, man har Lyst til. Her i denne Camp findes følgende Fagskoler: Motormekanik, Maskin-, Tømrer-, Maler-, Smede-, Skrædder-, Barber-, Telegraf-, Bogholder-, Automobilkørsel-Skole og endelig Musikskolen. Sidstnævnte Skole er vist den mest besøgte af ovennævnte Skoler, og her har man Lejlighed til at lære alle mulige Instrumenter. For Religionen er der ogsaa sørget, idet der her i Lejren findes en Kirke for hver enkelt Religion. Vi Danske har saaledes en lutheransk Kirke og Klub. Denne Kirke og Klub ledes af en lutheransk Præst, Mr. Friday, og dennes Søster, Miss Friday, samt af en Skolelærer, som er født her i Amerika af danske Forældre, Mr. Poulsen. Sidstnævnte taler udmærket Dansk, og som Følge heraf henvender vi Danske os til ham, saa snart der er noget vi er i Tvivl om, og han, i Forening med Præsten, gør alt for at udrede Tvivlen. I denne Klub, hvor vi Danske tilbringer den meste Del af vor Fritid, synges saa vel danske som amerikanske Sange, thi vi har her en dansk Sangbog "Danske Melodier," og efter den synger vi alle de gamle gode danske Sange vi kender. Sluttelig skal jeg ikke undlade at meddele, at Skolen i R. E. C. har været mig en stor Hjælp, og jeg tør roligt sige, at jeg i Dag, efter knap 5½ Maaneders Ophold i Amerika, er i Stand til at klare mig med Hensyn til Sproget, og det har jeg R. E. C. Skolen at takke for.

WILLIAM LARSEN,
18th Infantry, Band Section,
Camp Dix, New Jersey.

En Fest i Lake Forest, Ill.

Vor Loge, Nr. 239, fejrede den 9de April sin 15-aarige Stiftelsesfest. Det var en stor Dag for os allesammen, baade Brødre og Søstre. Ja, jeg siger Søstre, for Søsterlogen fejrede paa samme Tid sin 5-aarige Fest, og saa holdt vi den jo sammen.

Vi havde den store Glæde at have Claus og Mrs. Jensen iblandt os ved Anledningen. Vi kender jo nok allesammen til hvem Claus er, og om vi gør, saa ved vi ogsaa, at hvor Claus er, der er baade Liv og Højtidelighed. Broder Jensen holdt en gribende og meget belærende Tale, som ikke kunde undgaa at gøre Indtryk paa hver og en, som var tilstede. Og som sædvanligt havde han et nydeligt Digt for Anledningen, som han sluttede med et Leve for Samfundet.

Et andet højtideligt Afsnit ved Festen var, da fire af Logens forhenværende Præsidenter, ledsaget af vore to smukke Faner, fremførtes for Logens Præsident, som overrakte hver enkelt af dem Samfundets Æreemblemer, ved hvilken Lejlighed han takkede dem for hvad de gennem Aarene havde gjort for vor Sag, og paamindede dem om det store Arbejde, som endnu laa foran os, eftersom vor Bygning endnu ikke var fuldført.

Videre havde vi Fremvisning af Lysbilleder (levende Billeder) omhandlende Genforeningsfestlighederne, da vort kære Sønderjylland blev givet tilbage til Danmark. Længe vil vi huske det store Øjeblik, da Kong Kristian kom ridende over den gamle Grænse paa sin hvide Ganger!

Kong Kristian! Der er endnu en Grænse, eller rettere, Grænsen er flyttet længe syd paa. Syd for denne Grænse er der blødende Hjerter, som længes efter at høre dit "Velkommen hjem til Danmark." Maa Gud give Naade til at ogsaa disse Hjerter maa opleve en saadan Frydesdag!

Saa havde vi Lysbilleder fra forskellige Egne af gamle Danmark, og jeg tror nok de fleste af os saa et eller andet bekendt Landskab, som fremkaldte kære Erindringer fra Barndomstiden.

Bordene, som siden dækkedes med al Slags dejligt Smørrebrød, Kaffe, Kage og Øl, og hvorved holdtes mange og gode Taler, skal vi nok ikke glemme saa snart heller. Jo da, det var en vellykket Fest, og Komiteen (med Undtagelse af Undertegnede) gjorde et stort Arbejde ved Anledningen.

Med broderlig Hilsen,
OLUF SØRENSEN, Sekretær.

Alderdomshjemmet i Metuchen, N. J.

I den Rapport over Bidrag til Hjemmet, som meddeltes i sidste Numer af Bladet, var der indtruffet nogle Mis-

forstaaelser af Manuskriptet, saaledes at flere Beløb var misvisende. Vi aftrykker derfor hele Listen igen, idet vi blandt andet henviser til Bidraget fra Loge Nr. 116, som var udeladt i sidste Maaned.

Loge Nr. 219.....	\$ 10.00
Loge Nr. 312.....	3.00
Loge Nr. 78.....	5.00
Loge Nr. 203.....	5.00
Loge Nr. 229.....	10.00
Br Bentzen, Loge Nr. 229.....	5.00
Loge Nr. 32.....	25.00
Loge Nr. 170.....	21.00
Loge Nr. 35.....	10.00
Loge Nr. 63.....	5.00
Loge Nr. 142.....	5.00
Loge Nr. 190.....	16.00
P. O. Christensen.....	5.00

\$125.00

Tidligere indkommen 751.10

\$876.10

Bidrag fra Loger tilhørende Alderdomshjemmet:

Loge Nr.	
205, D. B. S., ved D. P. Blond	504.55
164, D. B. S., S. N. Skov.....	64.00
258, D. B. S., C. Sorensen....	100.00
46, D. B. S., H. Hansen.....	124.00
116, D. B. S., V. Killedare	
Jensen	261.00
103, D. B. S., ved Logen.....	50.00
90, D. B. S., ved Logen.....	10.00
257, D. B. S., ved Logen.....	47.00
79, D. S. S., Mrs. C. Christensen	137.00
Klubben "Enigheden," Perth	
Amboy, ved Mrs. M. Hansen	52.00
104, D. S. S., ved Logen.....	9.00
"Nordlyset"	37.00

\$1,395.55

\$1,395.55

876.10

Ialt\$2,271.65

REGRET OR SATISFACTION.

Every man's or woman's life ends in regret or satisfaction. Past middle age, each man or woman indulges in retrospection. Upon the life as lived depends whether such analysis of past life is a source of regret or satisfaction.

A man well and truly said, "You will never live long enough to be glad you dropped your insurance." Dropping of insurance cannot result in other than regret. A man may be eighty years old and if he has kept his insurance it is a great satisfaction to him. He knows it will comfort his remaining days. Those who are his beneficiaries will look after him and see that he is comfortable.

But the man who dropped his insurance goes into his old age unable to obtain any to replace it. He sees and feels himself neglected, without comfort, without home. Taking chances without life insurance is folly.

Another man said, "A wife may object to insurance but a widow never." Again it is true. "Blood money" as it was termed is now little heard, but there are still wives who would rather enjoy the temporary, fleeting pleasures of now, have the husbands do without the insurance, than to make certain their own futures in cheer, comfort and pleasure, by insisting that husbands carry the proper amount of life insurance.

Which is best? Will the widow feel regret or satisfaction with most pleasure? Only one answer. Insurance held by deceased never caused a widow to shed a single tear, but it puts hope, pleasure and renewed interest in her life.

No man can live long enough to beat life insurance. Not even if he lives to be a hundred. The truth is that each man spends as he goes and old age finds him less able to be without insurance than before.

Regret or satisfaction for yourself or your widow? You decide it.

SEKRETÆR ADRESSE-FORANDRINGER.

Loge Nr. 242—A. Lindstrom, 1058 East 5th St., Erie, Pa.
Loge Nr. 10—O. M. Olsen, 317 Sherman Ave., Council Bluffs, Ia.
Loge Nr. 1—Chris Johnson, 145 N. 34th St., Omaha, Neb.
Loge Nr. 36—Carl C. Røge, 53 Meyers St., Wauwatosa, Wis.

FORANDRING AF MØDESTED.

Loge Nr. 258—Fra Vasa Hall, 467 52 St., Brooklyn, til "Sangerbund" Hall, Cor. Smith & Schermerhorn St., Brooklyn, N. Y.

MARCH REPORT

INSURANCE FUND.

Balance March 1, 1921	\$33,602.53	
Assessments received in March	21,039.39	
Interest from First Nat. Bank, Kenosha, Wis.	74.41	
March 2. Hans Chr. Rasmussen, Chicago, Ill., Insurance	\$ 1,000.00	
March 2. Julia Mathilda Hansen, Racine, Wis.	325.48	
March 2. Sine Christensen, Hudson, Iowa	586.52	
March 2. Mabel, Harold, Ellen and Helen Nielsen, Minneapolis, Minn.	528.69	
March 4. Christine, Peterson, Denver, Colo	152.58	
March 4. Estella Larsen, Des Moines, Iowa	129.23	
March 5. Hattie C. Petersen, St. Louis, Mo.	1,000.00	
March 7. Sidsel Marie Andersen, Marlette, Mich.	192.24	
March 7. Karen Mortensen, \$105.65; Peter Mortensen, \$35.22; Rasmus Mortensen, \$35.21, and Mike Mortensen, \$35.21, Manistee, Mich.	211.29	
March 7. Jacob Jensen Schmidt, Dwight, Ill.	250.00	
March 7. Eline Larsen, Minden, Nebr.	149.54	
March 9. Hannah Christensen Leegaard, Minneapolis, Minn.	834.72	
March 9. Christine and Jeslef Kock, Chicago, Ill.	500.00	
March 14. Else Marie Schmidt, W. Haven, Conn.	500.00	
March 16. Mette Kathrine Norgaard, Omaha, Nebr.	1,000.00	
March 16. Marie Iversen Johnsen, Oskar E. Iversen and Margrethe H. Iversen, Omaha, Nebr.	582.74	
March 17. Wm. J. Petersen, Omaha, Nebr.	386.81	
March 20. Nettie Larsen, St. Charles, Ill.	233.30	
March 23. Transfer to Reserve Fund	39,200.00	
March 25. Hans Chr. Larsen, Presto Amt, Denmark, Insurance	500.00	
March 25. Dorteia Daudenell, Chicago, Ill.	500.00	
March 25. Ida Christensen, Oakland, Calif.	1,000.00	
March 25. Amalia E. Petersen, Tacoma, Wash.	825.46	
March 25. Anna Wrensted, Pocatello, Idaho	743.76	
March 29. Andrew Poulsen, Portland Ore., 10% of his Insurance	100.00	
March 29. Amanda P. Nielsen, Salt Lake City, Utah, Insurance	201.57	
March 29. Andrew Christian, Anna, Albert and Harold Busk, Orange, Conn.	224.55	
Balance	2,857.85	
	\$54,716.33	54,716.33

Balance Insurance Fund, April 1, 1921.....\$ 2,857.85

GENERAL FUND.

Balance March 1, 1921	\$ 3,931.60	
Received in March	6.90	
Interest from First Nat. Bank, Kenosha, Wis.	13.16	
March 1. Axel H. Andersen, for D. B. S. Monthly Magazine	\$ 523.00	
March 1. Frank V. Lawson, Railroad Fare, Fremont, Nebr., \$2.86; Spencer, Iowa, etc.	22.43	
March 1. Omaha Nat. Bank Bldg., Rent of Rooms and Light	75.66	
March 1. Alf. Th. Jorgensen, Railroad Fare, Reedly, Calif., \$20.72; 1 day, \$5; Exp., \$2.65	28.37	
March 2. Frank L. Norgaard, Omaha Lodge No. 1, Funeral Expenses	50.00	
March 2. Jens Nielsen Hauborg, Omaha Lodge No. 1, Funeral Exp.	50.00	
March 4. Frank V. Lawson, Postage, Phone, Exp., etc.	58.07	
March 4. Meinert Olsen, Perth Amboy Lodge No. 46, Funeral Exp.	50.00	
March 7. Robert Hansen, Cleveland Lodge No. 69, Funeral Expenses	50.00	
March 7. Peter Nielsen, San Francisco Lodge No. 49, Funeral Exp.	50.00	
March 7. Niels Petersen, San Francisco Lodge No. 49, Funeral Exp.	50.00	
March 9. Geo. Christiansen, 1 Loving Cup and Engraving	45.00	
March 9. Niels Andersen, Minneapolis Lodge No. 45, Funeral Exp.	50.00	
March 9. Mads H. Mortensen, Minneapolis Lodge No. 45, Funeral Exp.	50.00	
March 10. F. J. Pearsons, 5,000 Envelopes to Rolf Rasmussen	32.00	
March 10. American Printing Co., Omaha Stationary	71.65	
March 10. Hans P. Andersen, St. Louis Lodge No. 191, Funeral Exp.	50.00	
March 12. Nebr. State Treasurer, Examination of Books	804.86	
March 14. Alfred Eskildsen, Ogden Lodge No. 291, Funeral Expenses	50.00	
March 14. C. E. Bergren, New York Lodge No. 164, Funeral Exp.	50.00	
March 14. Niels A. Lund, San Francisco Lodge No. 49, Funeral Exp.	50.00	
March 17. Niels Olsen, Nebr. City Lodge No. 60, Funeral Expenses	50.00	
March 19. Rees Printing Co., Omaha, 5,000 Certificates	175.00	
March 19. N. H. V. Nielsen, New York Lodge No. 164, Funeral Exp.	50.00	
March 22. John Christensen, Railroad Fare to Omaha and Return, \$82.70; 5 Days, \$25	107.70	
March 22. Magnus Petersen, Railroad Fare to Omaha and Return, \$78.12; 5 Day, \$25	103.12	
March 22. Claus Jensen, Railroad Fare to Omaha and Return, \$48.44; 4 Days, \$20; and to St. Charles, Ill., \$3.06; 1 Day, \$5.	76.50	
March 22. Rolf Rasmussen, Railroad Fare to Omaha and Return, \$51.80; 4 Days, \$20	71.80	
March 24. H. C. Hansen, Racine Lodge No. 4, Funeral Expenses	50.00	
March 24. Hans P. Madsen, Audubon Lodge No. 157, Funeral Exp.	50.00	
March 24. Fred L. Hansen, Milwaukee Lodge No. 313, Funeral Exp.	50.00	
March 25. Ruben Nielsen, Brayton Lodge No. 297, Funeral Expenses	50.00	
March 29. Lars Nielsen Petersen, Ludington Lodge 51, Funeral Exp.	50.00	
March 31. Arnold Andersen, Bookkeeper Salary for March	140.00	
March 31. Elvira Poulsen, Typewriter Salary for March	95.00	
Balance	571.50	
	\$ 3,951.66	3,951.66

Balance General Fund, April 1, 1921.....\$ 571.50

AID FUND.

Balance March 1, 1921	\$ 3,685.35	
March 3. Niels Olsen, Marinette Lodge No. 79, Extra Help	\$ 65.00	
March 3. Carl N. Bruun, Seattle Lodge No. 29, Extra Help	60.00	
Balance	3,560.35	
	\$ 3,685.35	3,685.35

Balance Aid Fund, April 1, 1921.....\$ 3,560.35

CHILDRENS HOME FUND.

Balance Children's Home Fund, April 1, 1921.....\$91.56

RESERVE FUND.

Balance March 1, 1921	\$48,972.05	
March 5. Coupons, Omaha, Nebr., \$405; Kaw Valley, Kan., \$125	\$ 530.00	
Florence, Neb., \$375; Liberty, \$871.25; Liberty, \$106.25	1,352.50	
March 23. Transferred from Insurance Fund	39,200.00	
Repaying Expenses converting Liberty Bonds	72.50	
Bought \$40,000.00 Howard County, Nebr., Bonds	\$39,200.00	
Bought \$9,000.00 Saunders County, Nebr., Bonds	9,123.00	

Bought \$45,000.00 Twin Falls, Idaho, Bonds	41,889.37	
Sold \$3,000.00 Marsellies, Ill., Bonds and Interest	3,079.18	
March 29. Coupons, Howard Co., Nebr., \$1,100; Marsellies, Ill., \$575	1,675.00	
March 31. Interest from First Nat. Bank, Omaha, Nebr.	66.19	
Expenses for Collecting of Coupons	1.95	
Balance	4,733.10	
	\$94,947.42	94,947.42

Bonds March 1, 1921	\$828,500.00	
Bought Howard Co., Nebr., Bonds	40,000.00	
Bought Twin Falls, Idaho, Bonds	45,000.00	
Bought Saunders Co., Nebr., Bonds	9,000.00	
	\$922,500.00	

Sold Marsellies, Ill, Bonds\$ 3,000.00

Bonds April 1, 1921	\$919,500.00	
Balance April 1, 1921	\$ 4,733.10	

Total\$924,233.10

TOTAL ASSETS.

Bonds in Safety Vaults, Omaha, Nebr.	\$919,500.00	
Balance Insurance Fund	2,857.85	
Balance General Fund	571.50	
Balance in Aid Fund	3,560.35	
Balance in Children's Home Fund	91.56	
Balance in Reserve Fund	4,733.10	
Outstanding Checks	11,015.01	
	\$942,329.37	

ASSETS DEPOSITED AS FOLLOWS.

Bonds in Safety Vaults, Omaha, Nebr.	\$919,500.00	
First Nat. Bank, Omaha, Nebr.	4,733.10	
First Nat. Bank, Kenosha, Wis.	18,096.27	
	\$942,329.37	

Kenosha, Wis., April 7, 1921.

ROLF RASMUSSEN, Supreme Treasurer.

Danmark Ude og Hjemme.

Den 1ste April rejste Enke efter Seminarieforsøger Thomsen i Odense, Enkefru Ida Thomsen, til San Francisco for at besøge sin Søn, der har en Skibstømrerforretning der. Den 88-aarige Dame har faaet Lyst til at se sin Søn, og da denne paa Grund af sin Forretning ikke kunde komme til Danmark, tog hun resolut den Beslutning at rejse over til ham. Hun ledsages af Sønnens Svigermoder, der har været paa Besøg derhjemme. Fru Thomsen er en Søster til Fru Landstingsmand P. Bojsen.

Kong Haakon af Norge, den danskfødte Prins Carl, og Dronning Maud kan til Sommer fejre Sølvbryllup. Deres Formøling fandt Sted i Kapellet i Buckingham Palæ i London den 22de Juli 1896.

Der er allerede tegnet \$35,000 til et paatænkt dansk Alderdomshjem i California, og ventes tegnet \$5,000 mere inden længe. Der er endvidere indkommet forskellige Tilbud om gratis Grund til Hjemmet, saaledes 7-8 fint beliggende Acres i Pleasanton i Alameda County.

Jasper N. Miller, en 80 Aar gammel Skolemester i Eugene, Oregon, erklærer, at man aldrig bliver for gammel til at lære. Han har i de sidste tre Aar været Skolemester i Lane og Douglas Countier, men er fortiden Elev paa et Handelsakademi, hvor han agter at afslutte et Kursus i Bogholderi, han paabegyndte for mange Aar siden. Mr. Miller er en af Oregons gamle Pionerer og har den største Del af sin Tid været Skolelærer.

De Allierede har anmodet Etatsraad, Bankdirektør Emil R. Gluckstadt af Landmandsbanken i København om at overtage Organisationen af Finantserne i Østrig. Han har bestemt sig til at svare ja. Gluckstadt deltog tilligemed to andre fremragende danske Finantsermænd i Brysselkonferencen, ved hvilken Lejlighed de Allieredes Ledere fik Øjet aabent for hans overordentlige Evner.

Den unge danske Prinsesse Margrethe, Datter af Prins Valdemar, er bleven forlovet med Prins Rene, Broder til Exkejsersinde Zita af Østrig og til den for sine Mæglingforsøg under Krigen mellem Østrig og de Allierede bekendte Prins Sixtus af Bourbon. Dermed er Livet taget af Krøniken om, at den unge Studentersprinsesse var udstet til Dronning af England.

Tyve amerikanske Studenter har faaet \$1,000 hver for Aaret 1921-22 til Studium i de tre skandinaviske Lande, deriblandt følgende fem Damer: Frk.

Baxter, Phila.; Frk. White, Washington, D. C.; Frk. Carrier, San Francisco; Frk. Hudson, Phila.; Frk. Bayles, Cincinnati. Blandt disse vil Frk. Carrie studere Medicin ved Københavns Universitet, Frk. Hansen Filologi samme Steds. Desuden vil tre mandlige Studenter studere i Danmark. De tre unge Mænd, som vil studere i Danmark, er: Chris. Laur. Christensen, Minden, Neb., af Nebraska Universitet, der vil studere Andelsvæsenet; Anton David Udden, Lindsborg, Kansas, af Pennsylvania Universitet (Fysik). Byhon Edward Underwood, Berkeley, Calif., fra Harvard Universitet (Filosofi).

Det kgl. Teater i København har opført "Kaddara," der kaldes "Folkelivsbilleder fra Grønland," med Musik af Hakon Børresen og Text af Dr. Norman-Hansen, og det er længe siden, Nationalscenen har fejret en saa stor Succes som med denne virkelig originale Opera. Dr. Norman-Hansen har ud fra sit dybe Kendskab til Grønlænderne og med stor dramatisk Sans givet en Række saare dramatiske og fængslende Billeder oppe fra Sneens, Mystikkens og de primitive Menneskers Land, og Komponisten Hakon Børresen har til denne Text sat sin virksomhedsfulde og dramatiske Musik, som det for mange Partiers Vedkommende var en Fryd at høre. En glimrende sanglig og orkestral Udførelse, herlige Dekorationer og udmærket Instruktionsbidrag til at skabe en Virkning og en Sejr, som Det kgl. Teater kan være stolt over.

Firmasteren "Viking," tilhørende Det forenede Dampskibsselskab, besøgte nylig Sidney i Australien, hvor Besætningen var Genstand for megen Opmærksomhed, ligesom Kaptajn Ankersø inviterede tredive Dansk-Australianere til Fest om Bord. En ægte dansk Kop Kaffe med Wienerbrød serveredes om Eftermiddagen, og Stemningen var forventningsfuld da Aftensbordet præsenteredes med det længselsfuldt ventede Smørrebrød, Tuborg Pilsner, Hof Pilsner og Aalborg Akvavit. Den danske Konsul udbragte en Skaal for Kaptajn Ankersø, og Kaptajn Kjør talte for Det Forenede Dampskibsselskab. En uhyre Mængde andre Skaaler tømtes. Hovmester Haagenen havde dekoreret med Flag og kulørte Lygter. Man folte sig hensat til Tivoli paa en lun Sommeraften og de Tilstedeværendes Tanker vendte hjem til gamle Danmark og alle de kære Minder. Fru Holst fra Mosman bragte en morsom Overraskelse med sig, idet et stort Hvidkaalshoved paa Gulerodsben, der havde en skuffende Lighed med en Blomsterskaal, var dekoreret med Blomster og smaa Flag. Disse sidste uddeltes, og til alles Overraskelse var der rundt om hver Flagstang trykt en lille Sang: "Velkommen og Farvel." Det er mange Aar siden der har været et dansk Skib i Syd-



RESOLUTIONER



SIOUX CITY, IA.

I Anledning af at vor Broder, Christian M. Duus, afgik ved Døden den 25de Marts 1921, blev det ved Loge Nr. 62's Møde besluttet, at vi beklager Tabet af at have mistet en god og agtet Broder og bevidner herved vor afdøde Broders Hustru og Barn vor dybtfølte Sympathi i deres Sorg, og at vi draperer Logens Charter med Sørgelof for et Tidsrum af 30 Dage.

At denne Resolution indføres i Logens Protokol samt D. B. S. Maanedsbud og en Kopi af samme tilsendes Afdødes efterladte Familie.

Paa Loge Nr. 62's Vegne,
ANDREW JOHNSEN, Præsident.
N. M. PETERSEN, Sekretær.

TACOMA, WASH.

I Anledning af at vor Broder Christ Hansen afgik ved Døden den 2den April 1921 blev det besluttet ved Logens Møde den 6te April:

At vi beklager Tabet af en god og agtet Broder og bevidner herved vor dybeste Sympathi for vor afdøde Broders Familie.

At vi for at hædre hans Minde draperer Logens Charter med Sørgelof for et Tidsrum af 30 Dage.

At denne Resolution indføres i Logens Protokol samt indrykkes i D. B. S. Maanedsbud, og en Kopi af samme tilsendes Afdødes efterladte Familie.

Paa Loge Nr. 33's Vegne,
VALDEMAR JENSEN, Pr.
C. NELSEN, Sekretær.

CLINTON, IA.

I Anledning af at Broder Andrew Hansen, født i Herning, Danmark, den 19de September 1889, afgik ved Døden den 20de Marts 1921, er det ved Mødet den 24de Marts vedtaget følgende:

Logen beklager Tabet af et flereaarigt agtet Medlem og til Ære for hans Minde draperes vort Charter for et Tidsrum af 30 Dage.

Logen frembærer til vor afdøde Broders Efterladte vor dybtfølte Sympathi og Medfølelse i deres Sorg.

Denne Resolution indføres i Logens Protokol og bekendtgøres i Det Danske Brodersamfunds Blad og en Afskrift af samme tilstilles vor afdøde Broders Efterladte.

NIELS THOR, Præsident.
H. J. FREDERIKSEN, Sekretær.

JACKSON, MINN.

I Anledning af at vor fælles Broder Ros. Nielsen afgik ved Døden den 28de Marts, og idet han i sit

Hjem var elsket men nu daglig bliver savnet af sin dybtørgende Familie, har Logen besluttet at bevidnes deres Sorg ved at beklæde Logens Charter med Sørgelof for et Tidsrum af 30 Dage og at bekendtgøre bemeldte Dødsfald i vort Brodersamfunds Medlemsblad, og en Kopi af samme bliver tilsendt afdødes nærmeste Familie samt tillige indføres i Logens Protokol.

Paa Logens Vegne,
PETER WILLIAMS, Præsident.
C. LUDVIGSEN, Sekretær.

AUSTIN, MINN.

I Anledning af at Broder Lars Hansen afgik ved Døden den 18de Marts 1921 blev det paa vort Møde den 26de Marts vedtaget følgende Resolution:

At vi dybt beklager Tabet af et gammelt og agtet Medlem og til Ære for hans Minde beklæder vort Charter med Sørgelof for et Tidsrum af 30 Dage.

At vi til vor afdøde Broders Hustru og Børn bevidner vor dybtfølte Sympathi.

At denne Resolution indføres i Logens Protokol og trykkes i Det Danske Brodersamfunds Blad og en Afskrift af samme tilsendes Afdødes efterladte Hustru.

Paa Loge Nr. 111's Vegne,
NIELS MIKKELSEN, Præsident.
HAROLD MADSEN, Sekretær.

POCATELLO, IDAHO.

I Anledning af vor Broder P. T. Wreanstedts dødelige Bortgang den 11te Marts 1921, har Pocatello Loge Nr. 264 mistet en god og agtet Broder og Charter Medlem, og være det besluttet:

At vi for at hædre hans Minde draperer vort Charter for et Tidsrum af 30 Dage.

At Logen frembærer vor dybeste Sympathi for hans efterladte Familie.

At denne Resolution indføres i Logens Protokol og bekendtgøres i D. B. S. Medlemsblad og en Kopi af samme tilsendes Afdøde Broders Familie.

Paa Logens Vegne,
WALD. PEDERSEN, Præsident.
HANS SØRENSEN, Sekretær.

WITHEE, WIS.

I Anledning af at Broder Carl Peter Larsen afgik ved Døden den 9de Marts 1921, er det vedtaget, at Logen beklager Tabet af en god og agtet Broder. At Logens Charter beklædes med Sørgelof for et Tidsrum af 30 Dage. At vi bevidner vor

dybeste Sympathi for hans efterladte. At denne Resolution indføres i Logens Samfundsblad og en Kopi tilsendes Afdødes Forældre.

Paa D. B. S. Loge Nr. 154's Vegne
SØREN RASMUSSEN, Præsident.
HENRY HENDIKSEN, Sekretær.

MINDEN, NEBR.

Den 15de Februar 1921 afgik ved Døden Broder Rasmus C. Jacobsen, Medlem af Loge Nr. 16, Dansk Brodersamfund, hvorved Logen har mistet et agtet og afholdt Medlem.

Logen beklager Tabet af en Broder, og være det besluttet, at Logens Charter draperes for et Tidsrum af 30 Dage til Minde om vor afdøde Broder, og denne Resolution indrykkes i Samfundets Blad samt tilføjes Logens Protokol og at et Kopi af samme tilsendes vor afdøde Broders Søster.

Paa Loge Nr. 16's, D. B. S., Vegne
CHRIS ANDERSEN, Præsident.
M. K. HOKSER, Sekretær.

TACOMA, WASH.

I Anledning af at vor Broder Charles Emil Petersen afgik ved Døden den 19de Marts 1921, blev det besluttet ved Logens Møde den 6te April:

At vi beklager Tabet af en god og agtet Broder og bevidner herved vor dybeste Sympathi for vor afdøde Broders Familie.

At vi for at hædre hans Minde draperer Logens Charter med Sørgelof for et Tidsrum af 30 Dage.

At denne Resolution indføres i Logens Protokol samt indrykkes i D. B. S. Maanedsbud og et Kopi af samme tilsendes Afdødes efterladte Familie.

Paa Loge Nr. 33's Vegne,
VALDEMAR JENSEN, Præsident.
C. NELSEN, Sekretær.

RACINE, WIS.

Ved Logens Møde, afholdt den 13de April 1921 blev det besluttet i Anledning af Broder Carl Møllers Død:

At Logen beklager Tabet af et af vore velkendte Medlemmer.

At Logen til Ære for hans Minde draperer vort Charter med Sørgelof for et Tidsrum af 30 Dage.

At vi til Afdødes Hustru og Børn bevidner vor Sympathi.

At nærværende Resolution indføres i Logens Protokol, samt indrykkes i Det Danske Brodersamfunds Blad og Brødrenes Blad og at et Exemplar tilstilles Afdødes Efterladte.

Paa Loge Nr. 4's Vegne,
WM. LIND, Præsident.
VIGGO C. HANSEN, Sekretær.

RACINE, WIS.

Ved Logens Møde afholdt den 13de April 1921 blev det besluttet i Anledning af Broder Niels F. Andersens Død:

At Logen dybt beklager Tabet af et af vore ældre, højtagede Medlemmer.

At Logen til Ære for hans Minde draperer vort Charter med Sørgelof for et Tidsrum af 30 Dage.

At vi til Afdødes Familie bevidner vor oprigtigste Sympathi.

At nærværende Resolution indføres i Logens Protokol samt indrykkes i "Det Danske Brodersamfunds Blad" og "Brødrenes Blad" og at et Exemplar tilstilles Afdødes Efterladte.

Paa Loge Nr. 4's Vegne,
WM. LIND, Præsident.
VIGGO C. HANSEN, Sekretær.

LINCOLN, NEB.

I Anledning af at vor Broder Fred C. C. Harkson afgik ved Døden den 3die April 1921, 57 Aar gammel, blev det ved Mødet den 9de April vedtaget, at Logen beklager Tabet af en god og trofast Broder og Medlem, og at vi til Ære for hans Minde beklæder vort Charter med Sørgelof for et Tidsrum af 30 Dage, og at vi til vor afdøde Broders Familie bevidner vor Sympathi i deres Sorg.

At denne Resolution indføres i Logens Protokol og trykkes i D. B. S. Blad og Den Danske Pioneer, og at en Afskrift tilsendes afdøde Broders Familie.

Paa Loge Nr. 84's Vegne,
CHRIS. KRAGLE, Præsident.
K. L. VISSÉ, Sekretær.

TRUFANT, MICH.

I Anledning af Broder Jacob Nielsens Dødsfald den 27de Marts 1921 blev det paa Logens Møde den 6te April vedtaget, at Logen beklager Tabet af en god og trofast Broder, og at Logen bevidner sin dybtfølte Sympathi for Afdødes efterladte Familie. Endvidere være det besluttet at Logens Charter beklædes med Sørgelof for et Tidsrum af 30 Dage og at denne Resolution indføres i Logens Protokol samt indrykkes i D. B. S. Maanedsbud, og en Kopi af samme tilsendes Afdødes Familie.

Paa Loge Nr. 106's Vegne,
NIELS CHRISTENSEN, Præsident
P. C. PAULSEN, Sekretær.

ney, hvis Kaptajn og Officerer har vist en saa god Forstaaelse af Danskerne der, og deres Gæstfrihed og gode Humør ved denne Lejlighed vil leve i Erindringen hos alle de tilstedeværende.

Som enhver ved er "Viking" et Skoleskib, hvor særlig Søner af de i D. F. D. S. ansatte Funktionærer uddannes. Mandskabet bestaar af 16 unge Sømand mellem 18 og 24 Aar og 20 Dreng mellem 14 og 17 Aar. Kaptajn Ankersø, som har Kommandoen, er en af de fornøjeligste og behageligste danske Kaptajner, der nogensinde har været i Sydney. Skibet er registreret til 3000 Tons og kan tage en Ladning paa 4000 Tons. Eleverne maa være fyldt 14 Aar før de antages om Bord, hvor de undervises og maa udføre alt det mangeartede Arbejde, som forefalder om Bord i et Sejlaskib, lige fra Sejlmager- og Malerarbejde til Navigation. Alting om Bord var holdt i mønsterværdig Orden og skinnede af Renlighed og Polering. Alle Kahytterne, hvor den unge Besætning havde deres lille Hjem, var pyntede med smaa danske Flag og Billeder fra Danmark. Skønt det er et Skoleskib bliver Eleverne betalt en passende maanedlig Hyre; den mindste er 50 Kr. om Maaned og varierer derfra til 326 Kroner. Kaptajnen er meget omhyggelig for sit Mandskab og sine Elever, og han interesserer sig for hver enkelt Velfærd.

* * *

En Gaardejer ved Mundelstrup havde en Gang i Efteraaret det Uheld, at en Kalv løb ind paa Banelinjen just da et Tog nærmede sig for fuld Fart. Lokomotivføreren var imidlertid en human Mand, der standsede Toget, ind-

til der kom Folk til og fik Kalven fjærnet, men nu gik det hverken værre eller bedre, end da Toget atter kom i Gang, løb Kalven igen ind paa Sporret, og Toget maatte atter standse i flere Minutter.

Kalvens lykkelige Ejer gik i de følgende Dage i en vis Spænding for Eftersmækket, som han var vis paa vilde komme. Og det kom ogsaa en skønne Dag i Form af en Mand i D. S. B.s klædelige Uniform, som overrakte Gaardejeren en Regning paa 15 Kr. Kalvens Ejer betalte med et Lettelss Suk over at være sluppet saa billigt, og der blev af den Grund baade en Bajer og en Cigar i Tilgift til Inkassatoren.

Men nu kommer det artigste ved Historien:

En Tid efter kom Jærnbanemanden igen med en Skrivelse fra D. S. B., der høfligt bad undskylde, at der ved en Fejltagelse var benyttet en forkert Paragraf i Loven, hvorfor der hermed sendtes Kr. 14,50 tilbage igen, som var bleven opkrævet for meget, da Kalven havde vist sig ikke at være et Aar gammel, hvorfor dens Forseelse kun var værd at ansætte til 50 (femti) Øre.

At Kalvens Ejer smilede smørret og med Tak tog imod de 14½ Kr. er en Selvfølge.

At standse et Tog to Gange, sende en Mand to Gange en halv Mil foruden alt det Mas, de dertil indrettede Kontorfunktionærer har havt for at finde den rigtige Paragraf, alt for 50 Øre — der er da noget, som er billigt i Danmark endnu.

Polarfareren Knud Rasmussen har afsluttet Forhandlingerne med den kanadiske Regering og Hudson Bay-Kompagniet om en Expedition til det arktiske Arkipelag nord for Amerika, hvor der lever en Mængde Eskimostammer, som hidtil ikke har været besøgt af Expeditioner. Expeditionen skal vare i 3 Aar. I Juni begyndes der med Udlægning af Depotet. Knud Rasmussen har afsluttet Overenskomst baade med en amerikansk og med en engelsk Forlægger om en Bog om Expeditionen.

* * *

Lillebæltbroen har spøget i Aarevis. Besværlighederne ved at befare Jærnbannerne i Danmark kommer for en stor Del af Bæltoverfarterne. Dels er det ubehageligt at skifte saa mange Gange, og dels medfører det ogsaa Forsinkelser. Imidlertid havde man Grund til at tro, at Planerne var skrinlagte foreløbig, eftersom der ikke er Penge til at udføre de store Projekter for. Men at dømmen efter et Foredrag, som Overingeniør Flensborg ved Statsbanerne foreliden holdt i København sætter man i Statsbanekredse stadig sin Lid til at faa Broen i en nær Fremtid. Der er i hvert Fald udarbejdet et Projekt til dens Bygning, hvorefter den vil koste 50 Millioner Kroner, og dertil kommer en halv Snes Millioner Kr. for Omordning af Bane-gaardsforholdene i Fredericia. De 50 Mill. Kr. mener man let kan forrentes, da Broen vil være betydeligt billigere end Færgfart, og den vil tillige være bekvemmere.

Samtidig paatænker man at ændre Storebæltfarten saaledes, at der bli-

ver særlige og meget store Godsfærger mellem Halskov og Knudshoved, hvor der skulde kunne overføres indtil 42 Vogne paa en Færge. Og paa selve Hovedruten kan der da medføres Personvogne paa Færgen saaledes at Passagererne ganske bliver fri for at skifte, naar de skal fra Sjælland til Jylland. Det lyder smukt. Men Pengespørgsmaalet er det kildne Punkt, og det kommer man ikke saa let igennem i disse Tider.

* * *

Fhv. Kaptajn i den danske Flaade Fritz Thomsen er blevet udnævnt til siamesisk Admiral. Han tog sin Afsked i 1904 fra Søværnet og fik Ansættelse som Opmaalingschef i Siam. Nu er han altsaa naaet op til en af de højeste Poster i den siamesiske Stats Tjeneste. Den første Dansker, der avancerede saa højt, var Viceamiral, Kammerherre Andreas du Pressis de Richelieu og den anden var Generalmajor Gustav Schau, der var Chef for Siam's Gendarmeriarmee og ligesom Admiral Richelieu vendte tilbage til Danmark, hvor han for et Par Aar siden afgik ved Døden.

Paa Grund af at Bøgerne her paa Kontoret kun er indrettet til at føre Regnskab over de lokale Loger, maa enhver Komite betale for Annoncer i Medlemsbladet til sin Loge, som ved Slutning af hvert Halvaar vil blive tilsendt Regning for saadant samt den Gæld til Samfundet.

PAASKEMORGEN.

Da den dansk-amerikanske Forfatter Jacob A. Riis i Foraaret 1908 opholdt sig i Riverside, Calif., hvor han sammen med Præsident Taft var til Stede ved Afsløringen af en Tavle til Minde om Junipero Serra, fik han den smukke Tanke at afholde en "Easter Sunrise Service" paa Toppen af Mount Rubidoux, skriver J. Nielsen i "Revyen."

Denne skønne Ide har nu bredt sig ud over hele det sydlige California, saa næsten hver eneste By, stor eller lille, lige fra Santa Barbara og ned til San Diego har deres Paaskemorgen-Gudstjeneste.

I Omegnen af Los Angeles var der i Aar over hundrede Tusind Mennesker, som Paaskemorgen saa Solens første Straaler.

Rundt om paa naturskønne Egne møder Folk, før det bliver lyst. Under den blaa, stjerneklædte Himmel, der, hvor Bjerg og Hav mødes med den gryende Dag, hvor den vidunderlige storslaaede Natur giver Mennesket uomstødelige Beviser paa og minder om, at der er en Skaberhaand, hvis Almagt overgaar al Menneskeforstand — der samles nu Tusinder og Tusinder af Mennesker Paaskemorgen. Det har givet mange et smukkere Syn paa, hvad Paasken betyder — ja, mange har derved faaet en hel ny Forstaelse af Religion.

Hele denne Bevægelse, som det nu er bleven til, skyldes vor Landsmand Jacob A. Riis, ham, som hadede Mørket og elskede Lyset, ham, som i New York fik de skumle Afkroge gjort lysere og luftigere og fik Solen til at skinne ind ad mangt et fattigt Vindue.

Underligt nok, at han ogsaa herude skulde finde noget smukt og ophøjet at gøre sine Medmennesker delagtige i. Men Jacob A. Riis havde et stort Hjerte, han forstod, at Menneskehjertet hungret efter noget højere og trænger til at blive født paany. Og derfor har denne smukke Tanke fundet Genklang hos saa mange.

Riverside er beliggende en tredstue Mil øst for Glendale. Man biler dertil ad den prægtigste Landevej, som fører En igennem en Række hyggelige Smaabyer — igennem milelange Appelsin- og Citronhaver, hvor Træerne netop nu staar fulde af den gyldne Frugt og de samme Træer fulde af udsprungne Blomster — færdige til at sætte Frugt paany.

Tæt ved Riverside er Mount Rubidoux, en 1300 Fod høj stenformet Klippe med en næsten flad Top, hvor der er Plads til mange Tusind Mennesker.

Mount Rubidoux er et historisk kendt Sted. Dertil var det, at den spanske Munk Junipero Serra i 1770 kom som Missionær for at omvende Indianerne.

Denne Munk var en ualmindelig Mand, han var opofrende og gav Indianerne et godt Exempel, de kom til at elske ham og igennem ham den hvide Mands Gud.

Han har sat dybe Spor i California, man ser endnu en hel Kæde "Missions," som strækker sig helt op nord for San Francisco, mange af dem endnu beboet af Munke.

Paa Toppen af Mount Rubidoux er rejst et mægtigt Kors til hans Minde.

Deroppe, hvor Folk nu mødes Paaskemorgen, samlede han for halvandet Hundrede Aar siden "de Vilde" omkring sig og lærte dem ikke alene Religion, men ogsaa nyttigt Arbejde, og derigennem skabtes den særegne Indaner-Civilisation, som er karakteristisk for California og for Resten saa udmærket beskrevet i John McGroarty's "The Mission Play," som er en Institution her i Nærheden af Los

Angeles og kendt af Alle, der i de sidste Aar har gæstet denne Egn.

Solen er snart højt paa Himlen, og under Ens Føddes ser man nu det mest vidunderlige Landskab og langt ude i den østlige Horisont de snedækkede Bjergtoppe. Imellem de Tusinder, som nu strømmer nedefter i den friske Morgenluft, er der vist kun faa, som ikke gaar bort med et blødere Hjerte, med fornyet Kraft og med uforglemmelige Indtryk.

Som Jacob Riis profeterede:

"I see, in the days to come, an annual ceremonial — festival, pilgrimage, call it what you will — winding its way up the paths of Mount Rubidoux, carrying torches, climbing higher and higher towards the cross that crowns its summit, where the bell peals its message of peace and good will to men, and gathering there to sing the songs that go straight to the hearts of men and women. Sentiment? Well, call it so, but do not forget that sentiment is the cord that holds the world together."

Det var i 1908, at Jacob A. Riis udtalte disse Ord, som man nu ser gaa i Opfyldelse.

EN FARLIG SNYLTEPLANTE.

Fra alle Dele af Amerika er der i de sidste Aar indsendt Meddelelse til Landbrugsdepartementet, at Snylteplanten Dodder, der i Danmark kaldes Hørsilke eller Snyltetraad, og som har anrettet ubødelig Skade i Kløvermarkerne i Europa, nu ogsaa har faaet Indpas her i Landet og allerede har anrettet stor Skade her. U. S. Department of Agriculture har derfor nylig udgivet en illustreret Bog, der er skrevet af Agronomen Albert A. Hansen, i hvilken Farmerne advares imod denne tilsyneladende uskyldige lille Plante, der er i Stand til i Løbet af kort Tid at ødelægge en hel Kløver- eller Alfalfamark. I Tyskland har Snyltetraaden udbredt sig saa meget, at det blev nødvendigt helt at standse Produktionen af Kløverfrø, de tidligere var en stor Indtægtskilde for de tyske Farmere.

Skønt Plantens botaniske Navn er Dodder, er den rundt om Amerika kendt under mange andre Navne, saasom Devil's Hair, Devil's Gut, Hellbind, Devil's Ringlet, Pull-down, Strangle Weed Love Vine, Gold Thread, Hair Weed og Hail Weed. Planten har ingen Blade og ligner nærmest en tyk Sytraad. Den er som Regel gulagtig af Farve men kan ogsaa være rødlig eller næsten helt hvid. Den gror fra Frø ligesom andre Planter, men saasnart den kan finde en Kløverplante eller lignende, som den kan klynge sig til, saa raadner Roden bort og Snyltetraaden lever derefter udelukkende ved at suge Kraft fra Kløverplanten. Enhver Kløverplante, som angribes af Dodder, visner og dør i Løbet af kort Tid, men efterhaanden som Planterne dør strækker Snyltetraaden sig til de nærmestgroende Planter, saa at en enkelt Snyltetraad i Sommerens Løb kan dræbe alle Planterne i en stor Omkreds. I Juni Maaned begynder Dodder at blomstre og frembringe Frø, der ligner Kløverfrøet. Den eneste Maade man kan forhindre Dodder fra at sprede sig over hele Marken er ved at sprede et godt Lag Halm over de angrebne Pletter, hælde Petroleum eller Gasoline over Halmen, og saa brænde baade Kløve-

ret, Snylteplanten og hvad Frø, der allerede er faldet til Jorden.

Department of Agriculture ønsker at enhver Farmer skal læse denne Bog, og være rede til at udrydde Snyltetraaden hvis den viser sig i deres Nærhed næste Sommer. Bogen sendes gratis og frankeres til enhver, der vil skrive ind til U. S. Department of Agriculture, Washington, D. C., og siger: Please send me Farmers' Bulletin No. 1161.

EN MODERNE LANDSBYSKOLE.

I de senere Aar har man mange Steder her i Landet indset, at "den lille røde Landbyskole" ikke længere er tidssvarende, for den ikke giver Børnene den Uddannelse, som Livet nu kræver. Paa mange Steder er disse smaa Skoler derfor blevet afløste af store, flot udstyrede, centralt beliggende "konsoliderede" Skoler, til hvilke Børnene fra flere Miles Omkreds kommer fintkjørende til Skole i Skolevæsenets Automobile. U. S. Bureau of Education har lige offentliggjort en Beskrivelse af en saadan Skole i Ohio, — i det Haab at Landbefolkningen paa andre Steder vil følge dette gode Exempel.

Monroe Township i Preble County, Ohio, har en Befolkning af 2000, der lever adspredte paa deres Farme. Der findes i hele Townshipet kun en Landsby, og den har kun 300 Indbyggere.

I 1916 bestemte Farmerne at give deres Børn en bedre Skoleuddannelse og at have en stor Skole i Stedet for de mange smaa, og en "konsolideret" Skole blev derfor opført det Aar. Bygningen med alt Skoleinventar kostede 65,000 Dollars. Skolen har Klasseværelser for otte Grader, en stor inddørs Legeplads, Laboratorier for videnskabelig Undervisning, Værksteder for Sloyd og Haandværksarbejde, en Mødesal med 550 Siddepladser, Gymnastiksal, Bibliotek, Spisesal, Værelser for Lærerne, og Kontor for Bestyrelsen.

Til Skolen hører der 10 Acres Land, paa hvilke den foruden almindelig Legeplads findes Baseballplads, som staar til fri Afbenyttelse for alle, og to Tennisbaner. Resten af Jorden bruges som Forsøgsmarker ved Landbrugsundervisninger og som Frugthave til Brug ved Havebrugsundervisningen.

Børnene bringes til Skole i Vogne og Automobiltrucks. Der er 15 forskellige Ruter for Vognene, saa hvert Barn har kun faa Skridt at gaa for at møde Vognen. Skolen har iaar omtrent 400 Elever. Der er 7 Klasselærere, 3 High School Lærere og 4 Lærere i Musik, Sloyd, Haandværk og Landbrug.

Foruden alle de almindelige Skolefag underviser Skolen i Musik, Haandarbejde, Haandværk, Husarbejde og Landbrug. Den har iaar et Orkester paa 20 Instrumenter og en Sangforening med 30 Medlemmer. 25 af High-school-eleverne modtager Undervisning i alle de Haandværk, der er Brug for paa Farmen og lærer at lave og reparere Vogne og Farmmaskineri. 39 af High-school-Pigerne gaar til Husholdningsskole. Det er aldeles frivilligt for High-school-Eleverne om de vil gaa til disse forskellige Extraklasser, og det store Antal af dem, der ønsker Undervisning i disse forskellige Fag, er det bedste Bevis for at de unge Folk paa Landet er lige saa interesse-

rede i at lære noget som de unge Folk i Byernes Highschools.

For et Par Aar siden indsamlede Eleverne frivillige Bidrag og købte en Motion-picture Maskine, der kostede 830 Dollars. Den er installeret i Mødesalen, hvor der hver Uge gives illustrerede Foredrag og "Movie Shows," til hvilke alle Distriktets Beboere har Adgan.

Skolen tjener desuden som Forsamlingshus og alle Distriktets Landbrugsforeninger holder deres Møder der. I 1920 var der ialt 10,000 Mennesker tilstede ved de forskellige Møder, Foredrag, Movie Shows, Koncerter og Gymnastikopvisninger, der afholdtes i Skolens Mødesal.

Saadan en Skole er mulig i næsten ethvert Township i Mellemstaterne og i mange Distrikter andetsteds. Alt hvad der behøves er at Forældrene vil agitere og stemme for en Sammenslutning af Skoledistrikterne.

Bemærk:

Naar en Ordre indsendes for Kvitte-rings- eller Ordre Bøger, bedes det angivet hvilken Slags der ønskes. Vi har paa Lageret to Slags Bøger, de smaa Kvitte-rings Bøger for Medlemmerne; ligeledes har vi "Duplicate" Kvitte-ringsbøger for Kassererne, i Bogform. Naar en Ordre Bog ønskes bedes det angivet at det er en "Sekretærs Ordre Bog."

* * *

til Hovedkontoret fra Logernes Sekretæ-rer bedes saadanne Forandringer skrevne paa særskilt Papir, saaledes at de kan overgives til Bladets Expedition. Vi faar ofte Breve angaaende Logernes og Samfundets Affærer, hvori der ogsaa er anført Adresseforandringer. Der kan paa denne Maade let opstaa Misforstaelse og den mest praktiske Maade er derfor at indsende Adresseforandringer paa særskilt Papir.

Naar et Medlem ønsker sit Assurance Certifikat forandret, maa det gamle Certifikat udfyldes og under-skrives paa Bagsiden og Slægtskabet af de nye Arvinger angives.

de Optagelse i Bladet enten komplet eller i forkortet Form, forsaavidt som Pladsen tillader og Indholdet ikke kommer i Konflikt med Samfundets Konstitution.

ikke forme sig som Reklamer f. Ex. for Land eller lignende, medens der dog godt kan rettes Spørgsmaal og ud-vexles Svar gennem Bladet angaaende Forhold paa forskellige Egne, naar man holder sig til Fakta. Meddelelser om Logernes Virksomhed og Frem-gang modtages ogsaa gerne fra Sekretæ-rerne, Komite-Medlemmer eller fra de enkelte Medlemmer.

* * *

Det er ikke alene unødvendigt men ogsaa misvisende at opgive et Med-lem's Hovednummer og Logenummer, naar hans Adresse paa Bladet skal forandres. Sekretærrerne bedes bemærke Sedlen forneden paa denne Side og deraf se, hvilke Oplysninger der øns-kes, naar en Adresse skal forandres. Medlemmets Navn, Numret paa den Loge han hører til, den gamle Adresse samt den nye Adresse — det er alt. Vi kan ikke finde et Medlems gamle Adresse ved Hjælp af hans Hovednu-mer i Samfundet: Postvæsenet har vis-se Regler, hvorefter vi maa føre vor Adresseliste, og denne Liste har ikke noget med Samfundets almindelige Bogføring at gøre.

Indsend sammen med denne Blanket den trykte Adresseseddel, som er paa-klaæbet Bladet.

FLYTNING

Hvis Du flytter bør det meddeles til Postbudet, som leverer Bladet til den gamle Adresse. Han vil sørge for

Adresseforandringen. Hvis Forandringen dog ikke sker inden rimelig Tid, bedes denne Seddel udfyldt og sendt

direkte til Frank V. Lawson, 927 Omaha National Bank Bldg., Omaha, Neb.

Navn.....Medlem af Loge Nr.....

Gamle Adresse.....By.....Stat.....

Nye Adresse.....By.....Stat.....

TIL ALLE MEDLEMMER AF DAVENPORT LOGE NR. 3.

Broder:—Du anmodes hermed om at give Møde i Danish Brotherhood Building, 5th og Grant Sts., Bettendorf, Iowa, Lørdag Aften den 21de Maj for at afgive din Stemme i føl-gen Tilføjning til Logens Bilove:

Artikel 4 tilføjes med ny Paragraf som § 4:

Ejendomsfondet.

Ethvert Medlem er forpligtet til at betale \$1.00 om Aaret (eller 25c i Kvartalet) til dette Fond som kun be-nyttes til at bestride de løbende Udgif-ter forbunden med Logens Bygning.

Paa Logens Vegne.

FRIDTJOF THOMSEN, Præsident,
C. A. PETERSEN, Sekretær.